Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2151 | 4 pagini — 20 bani | Sîmbătă 31 martie 1956

CITIȚI

în pagina 3-a

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

Socoteala gospodărească a marii noastre familii

In parlamentele țărilor capitaliste, întotdeauna discutarea bugetului aduce semne de furtună. Diferitele grupuri financiare încearcă fiecare să se păzească de impozite să îndrepte cheltuielile bugetare spre casele lor de bani și să arunce greutatea taxelor și impozitelor pe umerii oamenilor muncii.

Cu totul altul este tabloul votării bugetului în țările lagărului socialist.

In țara noastră, raportul ministrului de finanțe cu privire la Bugetul de stat pe anul 1956, a stirnit reacții favorabile at't în discuțiile desfășurate în sesiunea Marii Adunări Naționale, cît și în rîndurile opiniei publice.

Aceasta este o unanimitate de la sine înțeleasă: bugetul se întemeiază pe dorințele și interesele întregului nostru popor muncitor. El are ca bază Directivele Congresului al II-lea al partidului cu privire la dezvoltarea ramurilor economiei naționale și a acțiunilor social-culturale în conformitate cu politica partidului, în vederea creșterii forțelor productive ale țării și astfel a ridicării bunei stări a poporului.

In locul bugetelor deficitare din multe țări apusene, conturile de execuție ale bugetelor noastre pe anii 1954 și 1955 conțin de fiecare dată expresia dezvoltării sănătoase a finanțelor țării — faptul că veniturile întrec cheltuielile. Totodată, exprimînd dezvoltarea necontenită a economiei noastre naționale, creșterea venitului național, bugetele sînt în fiecare an mai mari.

Se știe că în țările capitaliste majoritatea veniturilor bugetare se obțin prin impozitele tot mai mari stoarse de la populație. In Bugetul țării noastre pe 1956 ca și în anii trecuți, impozitele de la populație au o greutate specifică mică — 8,7 la sută din totalul veniturilor. Cea mai mare parte din venituri, 88,7 la sută, se formează din beneficiile întreprinderilor socialiste și din impozitele pentru circulația mărfurilor.

Fiind un buget popular, care realizează redistribuirea venitului național în întregime în interesul oamenilor muncii, fiecare muncitor, tehnician, țăran muncitor, intelectual — fiecare tînăr și utemist este interesat în realizarea și depășirea veniturilor sporite ale Bugetului. Acestea pot fi obținute însă numai prin îndeplinirea și depășirea planului de producție globală, a planului de producție-marfă și a planului de reducere a prețului de cost. După cum se arată în raportul despre Bugetul de Stat, realizarea acestor planuri trebuie să fie lege.

O mare atenție în această direcție e necesar să fie dată reducerii prețului de cost, sarcină care, anul trecut, datorită unor ministere, nu a fost îndeplinită în întregime. Principala cale de reducere a prețului de cost și sporire a acumulărilor este ridicarea neîntreruptă a productivității muncii.

Fiecare om al muncii este interesat în creșterea bunăstării sale. Privind în mod realist posibilitățile pentru realizarea acestei îndreptățite dorințe, ne apare limpede că o adevărată ridicare a nivelului de trai poate fi obținută numai prin creșterea mai rapidă a productivității muncii față de creșterea salariului mediu: numai astfel în spatele fiecărui leu se va afla o cantitate tot mai mare de produse, care va face să crească puterea de cumpărare a banilor. Anul trecut pe ansamblul economiei naționale, această cerință a fost realizată. Cu toate acestea, în unele întreprinderi încă se mai tolerează practica umflării salariilor, a folosirii unor norme învechite, nemobilizatoare.

Făcînd apel la fiecare om al muncii, raportul asupra bugetului cere o mai mare grijă pentru realizarea economiilor în consumul de materiale, pentru reducerea rebuturilor și a tuturor cheltuielilor în producție și în circulația mărfurilor.

Interesul unanim pentru realizarea acestor cerințe apare cel mai limpede în momentul în care vedem încotro se îndreaptă cheltuielile din Buget. Peste trei sferturi din totalul acestora sînt îndreptate spre înfăptuiri economice și social-culturale, o mare atenție dîndu-se dezvoltării forțelor productive, a industriei și mai ales a industriei grele. Sumele prevăzute pentru investiții în ramurile industriei grele sînt cu 36,5 la sută mai mari decît în anul 1955.

Așa cum a arătat tov. Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, în acest an s'nt programate lucrări de seamă, ca punerea în funcțiune a unor noi grupuri termoelectrice, a noului furnal de la Hunedoara, ca și construcția unor noi uzine siderurgice, chimice etc.

Pe baza dezvoltării continue a industriei grele se creează posibilitatea sporirii mai grabnice a producției bunurilor de larg consum.

Spre folosul dezvoltării agriculturii sînt îndreptate de asemenea fonduri de seamă. Ele vor permite, între altele, creșterea volumului de lucrări ale S.M.T.-urilor cu 29 la sută față de 1955, ca și acordarea către gospodăriile colective a unor credite de peste 210 milioane lei, pentru procurarea de utilaj, animale de rasă și realizarea de construcții. E de dorit ca tinerii din agricultură să vegheze pentru folosirea gospodărească a acestor sume, să lupte — între altele — împotriva neglijenței în întreținerea parcului de mașini și tractoare, pentru ca gospodăriile de stat să producă produse agricole mai multe și mai ieftine.

Alocările social-culturale aduc în acest domeniu cu 13,1 la sută mai multe fonduri decît în 1955. Sînt bani cu care se va asigura intrarea în funcțiune a postului de televiziune, a noilor studiouri regionale de radio, lărgirea rețelei cinematografice, sporirea capacității unităților sanitare, asigurarea activității științifice, dezvoltarea învățămîntului de toate gradele.

Ca o nouă dovadă că R.P.R. contribuie prin fapte la politica de slăbire a încordării, cheltuielile de apărare și securitate prevăzute în Buget, asigurînd pe deplin apărarea independenței și suveranității noastre naționale, sînt totodată cu 476 milioane lei mai mici decît cele aprobate în 1955.

In același timp, proiectul de buget al S.U.A. prevede pentru noul exercițiu financiar creșterea alocațiilor în scopuri militare — pînă la două treimi din totalul cheltuielilor bugetare!

Comparația vorbește de la sine.

Ea ne arată încă o dată de ce, în timp ce oamenii simpli din țările imperialiste au tot dreptul să considere bugetul drept un mijloc de a fi pentru a doua oară exploatați și asupriți, oamenii muncii din țara noastră, tineretul și utemiștii, văd în Bugetul patriei socoteala gospodărească a propriei lor mari familii, pentru a cărei întărire și înflorire luptă și vor lupta neobosiți.

„Scînteia tineretului"

UN COLECTIV PUTERNIC

Din cele 60 brigăzi de tineret din întreprinderea noastră multe sînt fruntașe. Unele chiar, pot fi socotite la fel de bune ca cea condusă de Nicolescu Virgil, brigadă bine cunoscută ca fruntașă. Eu nu vreau să laud, dar...

Aci, tovarășul Popa, secretarul comitetului U.T.M. s-a oprit. De, vorbește cu un reprezentant al presei și în astfel de situații este bine să fii mai modest decît deobicei. Nu de alta, dar lipsurile sînt tare afurisite: cînd nici nu te aștepți, ies la iveală.

Inceputul era făcut. Există deci la Uzinele „1 Mai", din Ploești, brigăzi bune de tineret, iar una dintre ele, cea a lui Nicolescu Virgil le putea reprezenta cu cinste pe toate celelalte.

Pînă la pauza de 12, cînd puteam discuta cu tinerii, mai era destul timp. Ceva tot era de făcut pentru a cunoaște activitatea brigăzii lui Nicolescu Virgil. De aceea am pornit să cercetăm „istoricul ei", un caiet doldora de foi, aproape plin de scurte dări de seamă asupra discuțiilor purtate în ședințele de analiza muncii, cam lungi cîteodată, însă totdeauna pline de învățăminte pentru viitor. Dacă le-am înșira pe toate ar însemna să scriem mult de tot, căci în cei aproape doi ani de cînd există brigada de strungari de la secția a IV-a mecanică, au fost multe lucruri consemnate în „istoric".

Că în ianuarie și februarie brigada și-a îndeplinit planul ba chiar și l-a depășit, că tinerii-s strungari buni sau că uneori pornesc în grup la film, știe astăzi aproape toată lumea din uzină, însă ceea ce nu știu toți despre începuturile ei stă scris în multele file ale „istoricului".

„Ilie Ilie refuză să execute anumite piese cum ar fi, de pildă, șaibele pentru ventilul de doi țoli pe motiv, că sînt „mărunțișuri",— scria în istoric. Și, puțin mai jos o constatare din discuțiile ședinței. „Asta nu i adevărata cauză. La asemenea piese mici, migălești mai mult și se cîștigă mai puțin".

In urma acestui fapt Ilie Ilie s-a simțit rușinat, față de el însuși și mai ales față de tovarășii săi. Rezultatul, se află de asemenea notat, „Ilie, nu mai este mofturos, acum se gîndește la importanța lucrărilor ce i se dau și la munca întregii brigăzi".

Un alt fapt menționat în „istoricul" brigăzii: Tudor Maria, Dragolea Ștefan, și Damian Constantin care dădeau zilnic rebuturi au fost puși în discuția brigăzii, într-o ședință de analiză a munci. S-a dovedit atunci că aceasta se datora nepriceperii lor de a strunji anumite piese, slabei lor calificări. A fost adoptată cea mai nimerită soluție: „Tovarășul maistru Petre Mircea îi va ajuta". Nu după mult timp s-a constatat că Tudor Maria a învățat să-și ascută singură cuțitele, că Dragolea și Damian nu mai dau rebuturi pentru că învățaseră de la comunistul Petre Mircea, fazele necesare pentru strunjirea pieselor în cauză.

Despre ajutorul dat brigăzii de către maistru comunist Petre Mircea se spun multe în „istoric". A fost un ajutor eficace care și-a arătat și își arată roadele în munca de fiecare zi.

Dacă nu am pomeni de Trandafirescu Ion unul dintre fruntașii brigăzii care este și inovator, am face o greșală căci de fapt în majoritatea discuțiilor duse în ședințele brigăzii și consemnate în „istoric" așa se spune despre el. Există și o complectare cu dată mai recentă: „dă o normă și jumătate zilnic dar ar putea realiza și mai mult. Se mulțumește însă cu atît și cu unele discuții cam de lungă durată pe care le poartă cu ceilalți în timp ce aceștia lucrează. La fel procedează și Damian Constantin". Sigur că și de această dată critica colectivului va da roade.

In pauza de la 12 am discutat cu tinerii din brigadă și în deosebi cu responsabilul lor Nicolescu Virgil, despre felul cum acesta îi ajută pe tovarășii săi.

Un colectiv unit, puternic, care face din fiecare membru al său un muncitor priceput și harnic. Aceasta a fost concluzia ce s-a desprins din „istoricul" brigăzii și mai ales din discuțiile cu oamenii ei.

Am mai avut totuși curiozitatea să pun o întrebare dat fiind că despre aceasta nu prea am cunoscut multe lucruri.

— Metode avansate de muncă, aplicați?

Răspunsul a venit repede dar cam nesigur:

— Da, dar nu prea avem condiții. Știți, nu toate piesele ne permit acest lucru. Este adevărat că eu — ne-a spus tovarășul Nicolescu — am ascuțit cuțitul în așa fel, că am făcut deodată două operații. Asta a redus mult timpul necesar pentru efectuarea lor. Ceilalți însă... Trandafirescu aplică cîteodată metodele Bîcov și Bortchevici.

După o pauză a venit și un angajament:

— Vom căuta să facem mai mult în acest sens. De altfel biroul U.T.M pe secție și comitetul U.T.M pe uzină și-au propus...

Aci era buba. Organizația de bază U. T. M. din secție și comitetul U. T. M. pe uzină își propuseseră organizarea unor schimburi de experiență, discutarea activității unor brigăzi, studierea posibilităților pentru aplicarea unor metode avansate dar, încă nu a făcut nimic. Biroul U.T.M. de secție este spectatorul care se bucură de succesele într-adevăr frumoase ale brigăzii de strungari, de întărirea ei, dar care dă din cap dezaprobator și pasiv cînd aceasta are unele greutăți. Numai atît nu-i deajuns. Biroul ar trebui s-o ajute și în învingerea greutăților.

Desigur, cu ajutorul organizației, ajutor care se lasă prea mult așteptat — această brigadă bună, și altele ca ea din secție și din uzină, ar putea să contribue și mai mult la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de producție.

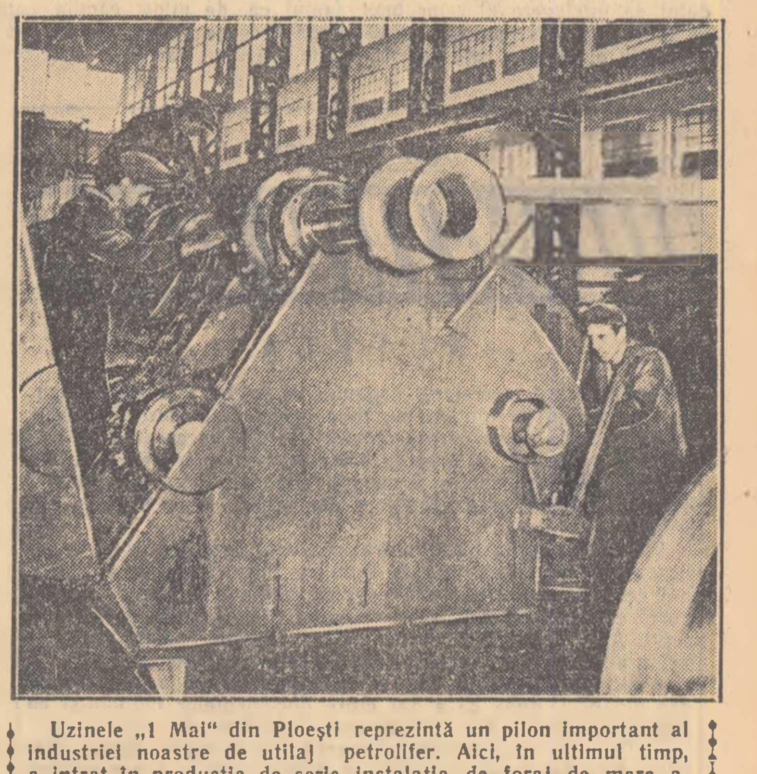
A. AVRAMESCU

Sosirea în Capitală a unei delegații a Comsomolului

La invitația C.C. al U.T.M., vineri seara, a sosit în Capitală o delegație a Comsomolului condusă de Alexandr Aksionov, prim secretar al C.C. al U.T.C.L. din R.S.S. Bielorusă, membru în Biroul C.C. al Comsomolului.

Delegația a fost întîmpinată de membri ai Biroului C.C. al U.T.M., activiști ai U.T.M. și tineri din Capitală.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București. (Agerpres).

Uzinele „1 Mai" din Ploești reprezintă un pilon important al industriei noastre de utilaj petrolifer. Aici, în ultimul timp, a intrat în producția de serie instalația de foraj de mare adîncime.

In fotografie: o echipă de mecanici efectuează montajul unui granic pentru una din instalațiile de foraj de mare adîncime, care va fi trimisă în R. P. Chineză.

Foto: AGERPRES

„Descurcărețul" are, dar „Aprozarul" nu...

In biroul primitor al directorului comercial al „Aprozarului" a avut loc o discuție între tov. Cornea Victor și un corespondent al ziarului nostru.

— Care este situația actuală a aprovizionării piețelor Capitalei cu legume și fructe?

— In prezent unitățile noastre sînt aprovizionate mulțumitor cu o seamă de legume și fructe. Se resimte totuși o lipsă de abundență în ceea ce privește cartofii și ceapa. Mai bine aprovizionat cu rădăcinoase (morcovi, țelină, ridichi etc. și suficient cu fructe, în special mere și prune uscate), sectorul de stat din piețele Capitalei reușește să acopere necesitățile și cerințele din ce în ce mai mari ale populației. In fiecare dimineață în piețele ca și unitățile dispersate ale „Aprozarului" pornesc camioanele încărcate de marfă. In dimineața de 27 martie, de pildă, au pornit din magaziile noastre 13 vagoane de cartofi, peste 17.000 kg. de rădăcinoase, aproape 19.000 kg. de mere, 15 vagoane de fasole, ceapă și praz, nuci peste 11.000 kg., ouă peste 135.000 bucăți, varză murată, zarzavaturi etc.

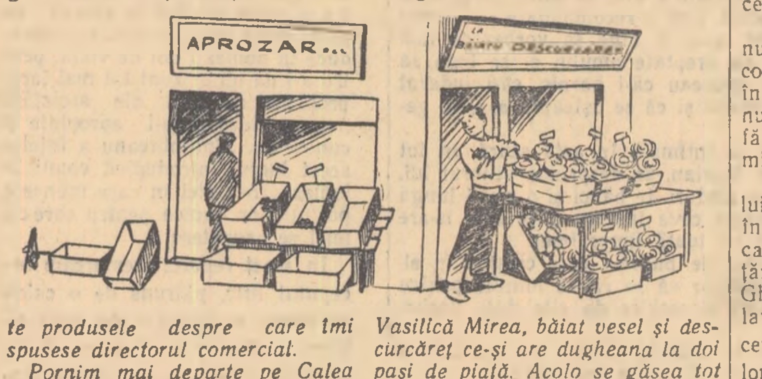
Este adevărat că la legumele cele mai cerute (ceapă, cartofi, etc.) cantitățile de care dispunem sînt deocamdată sub nivelul cerințelor. Dar ne vom strădui prin noi acțiuni să îmbunătățim aprovizionarea.

Am mulțumit directorului pentru cele comunicate și am plecat apoi prin două piețe ale Capitalei, pentru a urmări, pe teren, situația...

Piața Ilie Pintilie. Din vitrinele magazinelor strălucesc în soare cutii de conserve, borcane de tot felul, cu fel de fel de etichete. Așezate ordonat, curat și îmbietor zarzavaturi, legume și fructe. Iată o piață bine aprovizionată. Se găseau la unitățile „Aprozar" toate produsele despre care îmi spusese directorul comercial.

Pornim mai departe pe Calea Griviței, în piața din fața Complexului C.F.R. „Grivița Roșie". Aci o liniște deplină. (lipsește zarva cunoscută piețelor pline), stăpînea magazinele și tarabele. In unitatea unde este responsabil tov. Negru Mușat, tarabele își desvăluie o sărăcie jalnică. Doar niște prune uscate și o cantitate impresionantă de fasole albă îi susțineau pretenția de magazin. Intr-o cutiuță de carton se aflau cîteva ouă sparte și murdare, nu știu pentru cine, pentru că de cumpărat nimeni nu cred că s-ar fi încumetat. Unde sînt celelalte: legume, fructe, mă rog ceea ce scrie pe firma unității? N-au fost și nici nu sînt! Directorul comercial mi-a arătat o situație din care rezulta că filiala „Grivița Roșie" — de care depinde și piața pe care o vizităm — are în stoc 10.000 bucăți ouă. I s-au trimis 15.240 kg. cartofi, 1740 kg. rădăcinoase, 1600 kg. mere, calitatea I și II, 600 kg. ceapă, 10 tone zarzavat de supă.

Intîmplător am trecut prin fața „magazinului alimentar" al unuia

Vasilică Mirea, băiat vesel și descurcăreț ce-și are dugheana la doi pași de piață. Acolo se găsea tot ceea ce nu găseai la unitatea condusă de tovarășul Mușat Negru. Departe de mine gîndul de a insinua ceva care să atingă cinstea acestuia. Dar tare mă frămînta întrebarea: de ce la unul se găsește cartofi, nuci, mere, ceapă, usturoi și tot ce poftește o gospodină, iar la celălalt doar prune uscate (foarte uscate) și fasole albă? Iată o întrebare ce își așteaptă răspunsul.

G. PETRE

Autobuse „M. T. D" la Oradea

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Îngrijindu-se de îmbunătățirea transporturilor de pasageri întreprinderea comunală „12 Octombrie" din Oradea a pus de curînd în circulație 3 autobuse de fabricație romînească. Primele autobuse pentru călători din acest oraș leagă cartierele Seleuș și Tokai de centrul orașului, ușurînd deplasarea muncitorilor spre fabricile situate în aceste cartiere.

Peste puține zile la Oradea vor sosi alte autobuse urmînd ca un traseu să fie prelungit pînă la stațiunea balneară „Victoria".

Numai sămînță de calitate

Pentru a obține o recoltă sporită de cereale, nu-i de ajuns să muncești pămîntul la timp și să faci lucrări de calitate. O atenție deosebită trebuie dată în acest sens și semințelor.

Iată dece în iarna acestui an, numeroși țărani muncitori din comuna Bîrsești, raionul Tg. Jiu, îndrumați și ajutați de tehnicianul agronom Nicolița Sichitiu au făcut probele de germinație a semințelor de porumb.

Sămînța de porumb a țăranului muncitor Dragu Gheorghe a încolțit 100 la sută. In lădițele care poartă etichete cu numele țăranilor muncitori Țiclete Gh. Gheorghe, Talabă Dumitru și Ciulavu Maria, firele de porumb sînt ceva mai rare. Din semințele lor au răsărit doar 96 la sută.

Pentru ca în acest an recolta să fie mai îmbelșugată, tehnicianul agronom Nicolița Sichitiu sprijinită de Trifu Sîrbu, președintele sfatului popular din comuna Bîrsești, au luat măsuri ca țăranii muncitori să-și asigure pentru semănat numai semințe de calitate.

Corespondent ION SBIRCIOG

Sport

De peste hotare

LIEGE. — Echipa campioană de fotbal a țării noastre, Dinamo București, își începe astăzi turneul în Belgia. Ziarul belgian de specialitate „Les Sports" care apare la Bruxelles a publicat în coloanele lui articole ample în legătură cu prezentarea formației romîne.

AMSTERDAM. — Turneul internațional de șah de la Amsterdam a continuat la 29 martie cu disputarea partidelor întrerupte din primele două runde. Fără să mai reia jocul, Pilnik a cedat la Panno. Gheller a reușit să cîștige la Petrosian dar nu a putut să salveze partida cu Smîslov și a pierdut la mutarea 56-a. Partidele Keres—Bronștein și Pilnik—Filip s-au terminat remiză.

După două runde, în clasament conduc Bronștein, Panno și Smîslov cu cîte 1½ puncte fiecare.

Ilse Geges (stinga), talentata junioară de la „Avîntul" București, a executat o frumoasă săritură la trambulină. La ieșirea din bazin, prietena sa Floricica Popovici îi comunică impresiile unei... spectatoare. Da, da Ilse, va trebui să mai insiști asupra figurii executate. De! Nu-i ușor drumul spre lotul republican de juniori!

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

DOCUMENTAR: ISLANDA

După cum s-a anunțat, la 27 martie, din cauza divergențelor ivite în problema bazelor militare americane din Islanda, și în unele probleme privind politica economică, guvernul de coaliție a demisionat. A doua zi, parlamentul a votat o rezoluție cerînd anularea pactului americano-islandez din 1951 cu privire la staționarea trupelor S.U.A. în Islanda.

Aceste evenimente semnificative au atras atenția opiniei publice. Cititori ai ziarului nostru s-au adresat astfel redacției, cerînd să publicăm un articol prin care să le facem cunoscută Islanda. Folosim acest prilej și răspundem cititorilor, publicînd articolul de față al studentului islandez Skuli Benediktsson care, cu cîtva timp în urmă ne-a vizitat țara.

★

Aici, la București, am auzit că romînii cunosc foarte puține lucruri despre Islanda și despre islandezi. Nu-mi propun să vorbesc pe larg despre țara mea deoarece despre aceasta se poate scrie pe mai multe pagini.

Islanda este o insulă care se află la mare depărtare de Romînia. Ea este situată la nord de latitudinea 63° 24', punctul cel mai nordic fiind la 66° 32' nord.

Extremitatea apuseană se află la 24° 30' vest de Greenwitch. Islanda are 103.000 km. pătrați, locuiți de aproximativ 160.000 de oameni.

Islanda este numită adesea „Țara contrastelor", pentru că focul și ghețurile stau unul lîngă altul pe această insulă. Țara este aproape în întregime acoperită de munți, iar o mare parte a regiunii muntoase se află sub ghețuri. In multe locuri ale țării se mai găsesc și acum vulcani activi. Numărul lor e de circa 140. Hekla este vulcanul cel mai bine cunoscut. A erupt de 23 de ori; ultima erupție a avut loc în anii 1947—1948. Katla este de asemenea un vulcan renumit și a erupt pentru ultima oară în 1918. Multe din aceste erupții au cauzat pagube uriașe, atît datorită lavei care a curs, cît și datorită cantității mari de cenușă.

Izvoare de apă caldă se află în toate părțile țării, lucru de altfel cunoscut de toți străinii. Cel mai frumos dintre ele este Geysir, situat în sudul țării; numele lui a devenit comun pentru toate apele calde țîșnitoare de pe tot cuprinsul pămîntului. Locuri cu ape calde țîșnitoare se află și în alte regiuni ale Islandei. In ultimii ani locuitorii din unele părți ale țării au început să folosească această apă caldă naturală pentru încălzirea locuințelor lor. De exemplu toate clădirile din Reykjavik — capitala Islandei (cu o populație de aproximativ 60.000 de locuitori) au acuma încălzire centrală alimentată de geizerele din împrejurimi.

In Islanda sînt multe rîuri dar niciunul nu-i navigabil. Multe din aceste rîuri au mari căderi de apă constituind minunate surse naturale de energie, din păcate insuficient folosite.

Pretutindeni pe continent am auzit că oamenii cunosc Islanda ca pe o țară foarte friguroasă. Dar aceasta se datorește numai numelui ei. Realitatea e că țara noastră se bucură de un climat de tip oceanic, cu veri răcoroase și ierni comparativ blînde. Climatul nu-i aspru și, datorită curentului Golfstream care trece pe lîngă coastele Islandei, temperatura medie este, de exemplu în Reykjavik, în jurul a 11 grade C. în luna iulie, iar în ianuarie de minus 1 grad C.

★

Islanda a fost colonizată de norvegieni în epoca vikingilor. Popularea ei s-a terminat în secolele nouă și zece. Unii locuitori proveneau din Anglia, în special din Irlanda și Scoția de nord. Cea mai mare parte din ei au fost aduși în Islanda ca sclavi de către vikingii norvegieni.

Altung-ul (parlamentul) islandez este considerat cea mai veche adunare legislativă din Europa. El a fost creat în anul 930 de către primii locuitori ai regiunii Thinguellir (unde se află acum Parcul Național).

După 1281 Islanda a fost ocupată de Norvegia și nu și-a recîștigat independența decît în anul 1918, rămînînd însă în unire cu Danemarca, care cu cîteva secole în urmă preluase dominația asupra Islandei. Din punct de vedere industrial, Islanda a rămas mult în urmă față de alte țări. Locuitorii ei se ocupă mai ales cu pescuitul, agricultura și creșterea vitelor.

★

La noi se vorbește islandeza scandinavică, care face parte din grupul de limbi germanice. Limba noastră s-a schimbat foarte puțin față de limba vorbită în întreaga Scandinavie în secolul nouă, atunci cînd Islanda a fost colonizată. Orice islandez poate să citească cu ușurință vechile opere literare — Sagas — scrise de islandezi în secolele XII și XIII. Această literatură clasică a jucat un rol important în păstrarea mai mult sau mai puțin intactă a limbii. Datorită acestui fapt în Islanda nu sînt dialecte.

Unul din cei mai renumiți autori din acele timpuri este Snorri Sturlsson (mort în 1241). El a scris „Heimskringla" — o istorie a regilor Norvegiei din cele mai vechi timpuri pînă în 1177 și lucrarea în proză „Eda" care se ocupă în special cu mitologia norvegiană și măiestria poetică.

In prezent, în Islanda un mare număr de scriitori publică lucrări în toate genurile. Cel mai renumit și cel mai popular e scriitorul democrat Halldor Kiljan Laxness, care anul trecut, în decembrie, a fost distins cu Premiul Nobel.

★

Armata americană și-a construit în Islanda numeroase baze, cu un efectiv de aproximativ 5.000 de soldați. Tineretul și studenții islandezi, care întotdeauna au luat parte activă în lupta națională pentru independență, au organizat numeroase manifestații de protest împotriva prezenței trupelor americane în țară. O mare demonstrație de acest fel a fost organizată anul trecut la 1 decembrie, dată la care noi sărbătorim ziua libertății.

Islanda nu are și n-a avut niciodată armată. Islandezii vor să trăiască în pace și cea mai fierbinte dorință a tineretului islandez este să apere libertatea și independența patriei lor, minunata sa literatură și cultură națională.

SKULI BENEDIKTSSON

In preajma conferinței științifice

Au mai rămas doar cîteva zile pînă la 2 aprilie, ziua deschiderii conferinței cercurilor științifice din Institutul de construcții din București. In întreg institutul, au apărut lozinci mobilizatoare și anunțuri, în legătură cu apropierea sesiunii și cu programul ședințelor ei.

Cele 30 de referate care vor fi prezentate în cadrul sesiunii sînt de mult definitivate, a avut loc o severă triere a unui număr dublu de referate ținute în cadrul ședințelor cercurilor științifice. Referatele reprezintă rezultatul unei munci temeinice, rodul unui an de cercetări.

In institut, anul acesta, munca științifică a dat rezultate mai bune dec't în anii precedenți, datorită faptului că un număr mai mare de referate s-au axat pe probleme legate de practică, pe probleme a căror rezolvare necesită o muncă experimentală, de laborator. Astfel de referate sînt, de pildă: „Influența reciprocă a ipsosului și cimentului în mortare mixte" și „Accidente în construcții provocate de argile cu contracții mari" — bazate pe studiile efectuate de către două colective de studenți din anii III respectiv IV ai Facultății de construcții civile.

Studentul Uleu Nicolae, din anul IV al Facultății de ingineri economiști, a studiat la Trustul nr. 3 Construcții, timp de cîteva luni, sub directa îndrumare a tov. profesor Ion Mircea Nonu, probleme legate de organizarea și sortimentul producției, comasarea întreprinderilor, ritmicitatea și disciplina muncii. Pe lîngă alte observații făcute, tovarășul Uleu a propus o metodă originală de calcul al fondului de salarii.

Alte referate valoroase care vor fi prezentate în cadrul sesiunii, sînt: „Teorii noi de calcul al cablurilor" — referent tovarășa Goldenfeld Tatiana de la Facultatea de instalații și utilaj și „Contribuții la calculul cadrelor de beton armat" realizat de tovarășii Keintzel E. și Leibhardt A. din anul IV al Facultății de construcții civile.

Un rol determinant în obținerea acestor rezultate pozitive, l-au avut conducătorii științifici ai cercurilor științifice din rîndul cadrelor didactice.

Sesiunea științifică nu înseamnă pentru noi studenții, numai un moment de examinare a muncii științifice depuse, ci și un punct de plecare pentru activitatea viitoare. De pe acum, cadrele Asociației științifice studențești în colaborare cu organizația U.T.M. din institut au studiat problema creării de noi cercuri, a continuării activității celor existente și a repartizării noilor teme științifice de studiu.

TEODOSIU CRISTIAN
student
Institutul de construcții din București

LITERATURĂ-ARTĂ

Pași promițători
în domeniul publicisticii pentru copii

Literatura pentru copii e un domeniu în care își încearcă puterile relativ mulți dintre tinerii noștri scriitori; unii — incidental, alții, dedicîndu-se în întregime ei. Unul din scriitorii tineri care s-au afirmat în ultima vreme în această direcție este M. Sîntimbreanu, a cărui semnătură o întîlnim adesea în coloanele revistei „Cravata roșie". Ceea ce ni-se pare că distinge scrisul său este o vădită înclinație spre publicistica pentru copii.

Trebuie subliniat faptul că — în multe din materialele publicate în „Cravata roșie" dintre care la unele ne vom referi aci — autorul a sezisat modul concret în care diferite specii ale publicisticii pot servi copiilor.

A face publicistică pentru copii înseamnă, după părerea noastră, să găsești problemele vii care frămîntă mintea copiilor, întrebările pe care și le pun, tratîndu-le — la un nivel corespunzător gradului de înțelegere al celor mici — într-un mod interesant, captivant. Nu e, desigur, ușor să mînuiești satira pentru copii și mai ales sub forma unor lucrări foarte scurte, asemănătoare cu foiletonul; Mircea Sîntimbreanu a depășit asemenea dificultăți, de pildă în „Nu așa" (nr. 2 — 1956).

Pentru copii, pregătirea în vederea examenelor e o problemă de mare importanță, în presa lor trebuie, deci, să se vorbească și despre aceasta. Sîntimbreanu ironizează în „Nu așa" felul de a învăța al unor școlari punînd, cum se spune, degetul pe rană. Autorul combate în această povestioară pe acei copii care învață superficial. Pentru micul său erou faptul că, de pildă, cămila are două cocoașe și trăiește în anumite deșerturi sau felul cum respiră balena sînt „amănunte", „fleacuri", „chichițe" la care nu merită să te oprești (mai ales cînd te așteaptă un meci) deoarece important e să știi „esențialul".

Și iată, după o asemenea „pregătire", răspunsul său la lecția de recapitulare:

„Șoarecele de cîmp este în general, lăsînd la o parte amănuntele și ceea ce nu este principal... este un animal... care în linii mari nu este prea mare... și esențialul este că... este mai mic decît altele mai mari. Așa dar, cum am mai spus, lăsînd de o parte amănuntele și ceea ce nu este principal, șoarecele de cîmp trăiește pe cîmp".

Trebuie remarcată priceperea cu care a construit autorul această mică scenă din viața elevilor, dialogul firesc și vioi. Fără îndoială, el reușește să-l convingă pe cititor că „nu așa" se învață.

Nu aceleași lucruri bune se pot spune însă, din păcate, despre povestirea, tot cu caracter satiric „Decembrie" (nr. 1 — 1956) Stilul spiritual pe care-l remarcam cu satisfacție în „Nu așa" lipsește aici, satira existînd numai în intenția autorului.

„Decembrie" e o simplă relatare, inutil de lungă, a gîndurilor unui copil care așteaptă cu nerăbdare să ningă, relatare care se sfîrșește brusc, foarte.... „educativ" cu o notă proastă la aritmetică. Autorul nu ne convinge de vina copilului care-și pierde vremea urmărind buletinul meteorologic în dauna învățăturii și cu atît mai puțin poate fi acceptată ideea unei eventuale incompatibilități între zăpadă (adică jocurile de iarnă) și aritmetică. Aceasta, din pricină că lucrării îi lipsește o demonstrare artistică a ideii, cu mijloacele satirei, care să decurgă din însăși desfășurarea povestirii iar nu dintr-o poantă lipită la urmă. Stilul, pe alocuri destul de neglijent, nu contribuie, desigur, la ridicarea nivelului acestei bucăți.

Problemele cele mai interesante le ridică, credem, reportajul literar în care Sîntimbreanu și-a vădit în mai mare măsură talentul și originalitatea. Iată, bunăoară, reportajul „Ghete și ghetuțe" (nr. 12 — 1955) Tema: fabricarea ghetelor. Oricine știe că întrebarea preferată a copilului este „de ce?" E întrebarea celui ce vrea să cunoască și să înțeleagă totul. Reportajul pentru copii trebuie să profite de această curiozitate pentru a pune copilul la curent cu problemele mari, pentru a-l introduce în domenii noi de viață, pentru a-i da un orizont tot mai larg, probleme de bază ale societății noastre devenindu-i apropiate și cunoscute. Sîntimbreanu a înțeles acest lucru, introducînd copiii în lumea producției în care muncesc părinții lor, lumea pentru care cei mici se pregătesc.

In acest reportaj remarcăm începutul liric, pătruns de o caldă apropiere a autorului de micii cititori: „Pentru mine policioara ghetelor scîlciate, cu căpute scorojite și branțuri desfăcute, e ca un album fotografic. E acolo toată copilăria mea... Cu pantofiorii aceia de năbuc cît două scoici am învățat, fără îndoială, să umblu și am intrat în marea tagmă a pietonilor acum aproape trei decenii".

De aici trecerea la descrierea procesului de fabricare a ghetelor se face firesc. Reporterul i-a cîștigat pe micii cititori, autorul s-a împrietenit de la început cu ei. Sîntimbreanu a știut să redea acele amănunte care-i interesează pe copii, a reușit, de pildă, să apropie în mintea lor pe magazionerul fabricii care ghicește după miros felul pielii (ba chiar și fabrica de unde vine) de un erou din basme cu puteri miraculoase, sau să-i facă să îndrăgească pe conducătorul tehnic al fabricii (faptul că acesta are 8 copii îl face imediat simpatic în ochii lor). Păcat însă că asemenea lucruri calde și apropiate sînt puține în comparație cu amănuntele tehnice abundente, redate într-un stil anost și greoi pentru copii. Fără îndoială, nu trebuie evitată cu totul redarea acestor procese tehnice, dar ele se cer descrise interesant, accesibil, astfel încît să fie ușor de înțeles și de reținut.

Problemele tehnice nu se comunică dacă nu sînt aduse în sfera preocupării copilului, dacă tratarea lor nu e menită să-l atragă, să-l captiveze. Și Sîntimbreanu avea toate posibilitățile s-o facă. O dovadă e finalul reportajului, în care problema fabricării ghetelor e adusă în viața copiilor ca o dojană pentru cel ce nu-și îngrijesc ghetele, nu în numele unor principii morale abstracte, ci al muncitoarei „care la secția de finisaj își pîrlește degetele la mașina de călcat sbîrciturile pantofilor și care, fără îndoială, i-a apretat și pe ai băiețașului nostru, cine știe, poate chiar săptămîna trecută".

Desigur, dacă în reportaj ar fi apărut mai mult oamenii, iar mai puțin acetona și dextrina, copiii s-ar fi simțit mai legați de muncitorii care le fabrică ghetuțele, ar fi înțeles mai bine prețul muncii lor și deci s-ar fi simțit mai îndemnați să le îngrijească așa cum se cuvine.

Un alt reportaj „Ați ascultat teatru la microfon..." (nr. 11 — 1955), pune o problemă care-i preocupă în mod firesc pe copii; este vorba de o incursiune în studioul de unde se transmit piesele de teatru pe care ei le ascultă la radio cu atîta interes.

De aceea, copiii vor urmări cu atenție reportajul, mai ales că îi introduce într-un domeniu în care Sîntimbreanu a putut găsi o serie de lucruri noi, amuzante și — dacă vreți — senzaționale în sensul bun al cuvîntului, calități absolut necesare publicisticii pentru copii. Faptul că „furtuna pe care a auzit-o a fost înregistrată cu adevărat pe mare", că „trăznetele au fost prinse la etajul cel mai de sus al Casei Radiofoniei într-una din după-amiezile de vară, cînd pe buletinele meteorologice se putea citi: puternice manifestații electrice" sau că Setilă, cel care pare că bea un rîu întreg, bea în fond două înghițituri de apă într-o imensă sală de beton — ceea ce amplifică sunetele — sînt lucruri care răspund curiozității copilului. Cum ar putea oare să uite așa ceva? Și cum ar putea să nu urmărească cu atenție reportajul cînd la începutul său apare un om care duce într-un cărucior: „1 (una) mare furioasă, 1 (una) furtună gradul 12, 3 (trei) duzini trăznete"? Acesta este în adevăratul sens al cuvîntului un reportaj pentru copii. Este reportajul în care Sîntimbreanu a obținut, după părerea noastră, cele mai frumoase succese. El a sezisat că reportajul pentru copii trebuie să pună în primul rînd problemele cele mai legate de viața și activitatea lor, dar și să-i introducă în sectoare noi ale vieții, el a știut să privească realitatea cu ochii copilului, să rețină acele aspecte ale ei care-l interesează pe micul cititor, conform viziunii lui asupra lumii, a curiozității și a tendinței firești spre ceea ce este neobișnuit. Sîntimbreanu s-a apropiat de stilul simplu, accesibil, familiar necesar reportajului pentru copii. El trebuie să răspundă și pe viitor cerințelor micilor cititori, care așteaptă reportaje vii, atrăgătoare, scrise cu căldură și înțelegere pentru preocupările lor.

GLORIA BARNA

Zilele acestea, s-a deschis la Casa de cultură a sindicatelor din Capitală expoziția interraională de artă plastică a artiștilor amatori, în cadrul celui de al IV-lea concurs al cercurilor de artiști amatori ale sindicatelor.

Dintre lucrările expuse aici, se remarcă tabloul în ulei — **„Portretul unui utemist" de GH. KALERGHI.**

Ștefan Luca

DUMITRU POP

— NUVELA —

Marin Ganea, secretarul organizației de bază, ciocănea ușurel, cu capătul creionului în tăblia învechită a mesei încercînd ca și altădată să descifreze numele scrijelat pe colțul ei. Niciodată nu reușea și, în timp ce urmărea atent povestea vieții lui Dumitru Pop, se hotăra a nu știu cîta oară să-și ia odată o oglindă. Literele erau săpate pe dos și așa le-ar fi putut citi lesne.

Asculta biografia lui Dumitru, așa cum asculți o poveste cunoscută, și-n locurile în care Dumitru Pop sfîrșea ceva însemnat de spus, el bătea mai tărișor cu creionul în masă, întărind parcă spusele acestuia. I-ar fi putut-o și el povesti, dacă i-ar fi cerut. Ar fi povestit-o fără îndoială și Mărian Toader, care nici azi n-a uitat să-și aducă scaunul sucit cu speteaza înaltă, în care nici nu poți ședea cum se cade. Mărian s-a așezat clipind des din ochi, după ce a dat citire documentelor muindu-și cu băgare de seamă, din cînd în cînd, arătătorul în gură.

— Se vede că-i socotitor, observă într-o doară Ganea. Dumitru Pop ascultase, înroșindu-se, treptat, citirea documentelor. Luase parte și la alte primiri de candidați cînd îl chemau Ganea și Mărian. Nu înțelegea atunci de ce, oameni în toată firea, trecuți prin necazuri se înroșesc așa copilărește cînd li vorba să asculte părerea altora despre ei, și de ce, mai tuturor, le tremură glasul cînd încep să spună ce au pe suflet.

Și iată că și el se înroșește ca un copil, și el simte că nu-i sună ca alteori glasul și-și aduce aminte de băiatul de la radio și de ce i-a spus acesta, cînd el s-a mirat că nu-și mai cunoaște vocea la microfon.

1

— Așa li se întîmplă tuturor, l-a explicat băiatul, pentru că...
Dumitru Pop nu l-a înțeles prea bine. Despre el însuși era vorba în documente și totuși Dumitru Pop se mira ca și cum n-ar fi fost vorba de el, ci de altul. Intr-o recomandare se spunea că Dumitru Pop e prea tăcut, c-ar fi bine să vorbească mai mult. Și el, înroșindu-se, îi da dreptate omului și se lega să vorbească mai mult. Și mai spuneau că-i harnic, că-i judecat în tot ce face, că nu citește destul și că se așteaptă așa, în general, mai mult de la el.

Ințelegea că-n tot ceea ce se întîmplă în astă seară, în tot ceea ce citește încet, deslușit, Mărian, se desprinde viitorul lui. Că, în odaia aceasta, cu cîteva rînduri de bănci și-o masă lungă de scînduri, veche, i se hotărăște ceva însemnat, la care n-are încă puterea să se gîndească cu toată limpezimea.

Vorbind, s-a liniștit și, mînat de bucuria care creștea în el, la gîndul că peste două ceasuri or să se ridice mîinile pentru el, pentru candidatura lui, spre deosebire de alte dăți, vorbele-i veneau ca mărgelele.

Cînd a ajuns cu povestitul la anii de război, s-a oprit. La toate s-a gîndit, dar deodată l-a fulgerat îndoiala:

Cine ar putea adeveri spusele lui? Nimeni.

Și tăcu.

Domni multă vreme liniștea în odaie. Se auzea doar sfîrîitul lămpii cu petrol, căreia, Mărian, din cinci în cinci minute, îi ridica fitilul.

După o vreme, abia auzit, se auzi îndemnul lui Ganea:

— Spune mai departe, tovarășe!

Și Mărian, moale, prietenos:

— Spune, Dumitre nu te sfii!

El nu a spus. A sărit peste ziua aceea, urmărindu-și cu nespusă greutate, cu vorbe gîtuite de obidă, viața.

L-au primit. Cu toți. Nimeni nu l-a întrebat de ce s-a poticnit. Și el a crezut că așa trebuie să fie. Că se poate și așa.

Azi, însă, cînd mai sînt cîteva săptămîni pînă la primirea lui deplină în partid simte cu toată ființa lui, ce-l doare, că tocmai așa nu se poate.

Așa nu se poate. O știe asta de mai bine de un an de zile.

2

Despre întîmplările din timpul milităriei nu-i plăcea să vorbească niciodată. Le îngropase odată cu demobilizarea și și le încuiase în suflet cu hotărîrea să nu le mai zgîndărească. Anii au așternut cenușă peste ele, iar Dumitru Pop se înșurubase zdravăn în viața proaspătă a satului, fără să mai arunce nici o privire spre un trecut pe care l-ar fi vrut să fie un vis.

Despre cele șase luni de front nu povestea nimănui, în nicio împrejurare, nici chiar atunci cînd alții-și înșirau întîmplările trăite ori auzite — așa cum s-au petrecut, ori înflorite de fierbințelile clipei.

Nu pentru că ar fi făcut lucruri nelegiuite. Dimpotrivă. Om tăcut, răbdător, ținea la foame, la oboseală, fără să se arate nici prea necăjit, dar nici din cale afară de bucuros. Era ca mai toți recruții, aduși din cine știe ce sat, înspăimîntat de răcnetele căprarilor, de înfățișarea aspră a ofițerașilor activi, scoși ca din cutie, încremenit în uniforma greoaie, chinuindu-se pînă-l năpădeau sudorile să-și înfășoare moletierele și să rostească vorbe al căror înțeles nu l puteau pătrunde nici de cum. Toată istețimea lui, toată îndemînarea lui înnăscută se înecase într-o teamă nemărginită: să nu greșească.

Incet, încet, se apropiase de tovarășii săi de chinuri. La început fiecare pomenea de cei de-acasă. Fiecare avea cîte ceva deosebit în cele ce povestea. dar, adunate la un loc, toate se înfățișau asemănătoare de pînă și locurile se puteau zugrăvi cu aceleași vorbe.

Cu cît trecea timpul, cu atît se gîndea mai des acasă. Cu un fel de știință a zădărniciei, ca la un lucru îndepărtat, cu locuri și oameni de demult, la care nu te mai întorci și care poate că nici nu mai sînt și care, la urma urmei, nici nu mai pot să fie. Ce mai putea fi adevărat din curtea cu troscot prăfuit, ciugulit de găini, cînd aici stai, ca o stană de piatră, în fața maiorului, care-ți dă sfaturi cum să te ferești de bolile lumești și-apoi urlă fără veste că „moartea vitează e mult frumoasă, moartea în războaie noi o dorim"?

După două luni au plecat pe front... Se împlineau șase luni decînd se despărțise de casă. Porumbul da în lapte. Pe cîmp te întîmpinau ogoare nesecerate la vreme, cu spice scuturate,

3

acum seci, ruginite de ploaie. Il durea inima, deși își spunea „ce folos"? Gîndul îi alergă spre casă. Or fi și acolo lanuri nesecerate, poate-i secetă, ori cine știe, plouă prea mult, odată ce bine, în nici un chip nu poate să fie. S-o fi oprit și moara și domnul Jurca mormăie. Vitele n-au nutreț.

Ca, apoi, să nu se mai gîndească la ceea ce a lăsat în urmă, așa de în urmă de-i pare că nu le-a cunoscut și trăit aievea. In jurul tău, de patru luni de zile, vezi numai oameni înspăimîntați, flămînzi, nedumeriți de ce se întîmplă cu ei. Feciorași de nouăsprezece ani, care nici n-au apucat să-nvețe cum se ține, ca lumea, pușca în mînă. Te apucă o jale cînd îi vezi înțepeniți de moarte, cu obrajii năclăiți de sînge amestecat cu țărînă, cu degetele închircite în vreun smoc de iarbă încăpățînată să răsară și-ntr-un asemenea sfîrșit de lume.

Neînchipuit de dureros e să nu-ți dai seama ce se întîmplă cu tine. Cine te-a mînat aici? Cine are puterea să te împingă în groapa asta fără fund, neagră ca noaptea, în care te prăbușești laolaltă cu ceilalți, fără să mai poți gîndi? De ceilalți te deosebește numai întîmplarea că pe tine te cheamă Dumitru Pop și nu Vasile Dărăban, nici Simion Frîncu. Și numele-i de bună seamă de folos numai furierului, ca el să poată scrie: fără îndoială de pierit a pierit Vasile Dărăban și nu Dumitru Pop. Dumitru Pop încă nu a murit. Mîine poate-i vine și lui rîndul. O să-i citească numărul pe tăblița de la gît și-o să spună: „ — Da, ăsta-i Dumitru Pop, negreșit, contigentul 44, locul nașterii Almaș, județul Mureș, fiul lui Dumitru și al Salomiei...

Trece cu greu, moleșită de căldură, cîte-o zi. Numărătoarea se îndeplinește tot mai ușor. Iți simți cu o bucurie nerușinată mîinile și picioarele întregi. O bucurie nerușinată dar nu și fericire. De undeva tot te pîndește, ea — moartea. Și nu pricepi de ce rabzi de foame, de arșiță, de ce te udă ca în ciudă ploaia, de ce maiorul îți pomenește mereu de datorie, de rege, de ce urlă ca un smintit că „moartea vitează e mult frumoasă" și de unde bănuiește că „noi o dorim".

Rămîne oricum bucuria, nerușinală, care dacă stai să te gîndești, te umilește. Nicăieri nu-i bine. Peste tot înjurături, pămînt sfîrtecat în dușmănie, porumburi năpîrlite cu știuleți rînjind a semn rău. Și marșuri pe un drum care nu-i drum și care nu se mai isprăvește.

4

Așa a dus-o Dumitru Pop, patru luni de zile, de-i părea că țin de-un veac și că altceva decît asta n-a mai fost niciodată și nici n-o să fie. Nici nu se plătește să te mai gîndești la ceva. Dumnezeu dacă vrea să te piardă, întîi îți ia mințile.

Viața-i ticăloasă, cînd dinainte n-ai decît zile posomorîte, numărate. Sînt numărate deși n-au număr. Pentru că nu tu ți le numeri. Pot să fie încă două, cum pot să fie de zece ori pe atît. Aici nicidecum nu poate fi vorba de viață, numai de moarte.

Dar, toate, pînă aici, au fost, deși de neînțeles, obișnuite De ani întregi știi că oamenii mor în război, de patru luni de zile, îi vezi murind fără să știi pentru ce. Ceva îți spune că tuturor li se face o mare nedreptate. Dar tu nu poți încă dibui nimic să te ducă la adevăr Te gîndești că nu mori singur, că unu-i necazul cînd dă numai peste tine și altul cînd dă peste toți. Ca și cum ți-ar fi rușine că mor vitele din sat și-a ta a rămas sănătoasă.

★

Cum stă, întins, cu mîinile aduse sub cap, Dumitru Pop, își dă seama că o dîră de lumină a pătruns în întunericul dintrînsul, cînd a primit ordinul să se retragă lîngă Iași și cînd maiorul a uitat să mai pomenească de „moartea vitează".

O geană de lumină s-a strecurat în sufletul lui atunci. In dimineața aceea veche au picurat una după alta, rostite cu glas obosit, dar pline de-o mare putere, vorbele locotenentului rezervist, Băbeanu.

Despre această zi voia să le spună celor adunați să-l cîntărească, dacă-i om bun sau nu-i om bun, și cărora le-ar fi povestit, fără îndoială, totul, dacă nu i s-ar fi strecurat în inimă bănuiala că nu-l vor crede.

Nu-l vor crede pentru că nu poate dovedi, cu nimic, că lucrurile s-au petrecut întocmai cum le povestește el. De atîtea ori s-a gîndit la ele, încît altfel nici n-ar putea povesti întîmplarea. El nu-i poate clinti din loc nici un ceas, nici o minută. S-au împietrit pentru totdeauna așa în minte și gura nu o poate rosti altfel.

5

Și nici n-ar rosti-o altfel. El, Dumitru Pop, nu e cu nimic vinovat. N-are de ce să se ferească. Altul poate chiar s-ar fi lăudat. El nu poate să se laude.

— Spune mai departe, tovarășe, l-a îndemnat secretarul.

Și iar tăcere. Intr-un tîrziu, Mărian, adăugase, moale, prietenos:

— Spune, nu te sfii, Dumitre.

Ori pe el, îl pătrundea, fără veste, frigul acela vechi drept în suflet și-l arunca, înapoi, în amintirile de pe front. Totul în jurul lui se făcea că e jilav, lunecos. Nici o palmă de loc nu era sbicită. Luneca înapoi... Se depărta de ei...

— ...Inima-mi spune că m-or crede! Dar, oare m-or crede cu adevărat? C-am făcut parte dintr-un pluton de execuție și... nici unul... Nu. Nu pot dovedi.

Apoi, ca-n vis, a văzut carnete roșii ridicate. Mărian Toader, rîzînd, i-a strîns mîna. In odaie se iscase o gălăgie de gîndeai că oamenii vor să răscumpere tăcerea dinainte, rîzînd și vorbind mai tare.

Și rușinea lui, cînd l-a auzit pe Ganea, secretarul, lămurindu-i poticneala:

— Iaca, Dumitre, ai trecut un examen greu Ești candidat Ințeleg, cum să nu... care din noi nu s-a tulburat? Iți povestești viața și la început gîndești că ce-o mai fi și asta? Cînd colo, povestind, te oprești. Doar e vorba să intri în partid și te năpădesc toate deodată și te împleticești... Da-i semn bun ăsta. Ala nu-i om care-și spune viața ca pe apă... ca și cînd ar ceti-o.

Ii venea să strige, așa cum mergeau, în noapte, spre casele lor:

— Sînt vinovat față de voi. V-am ascuns o zi din viață.

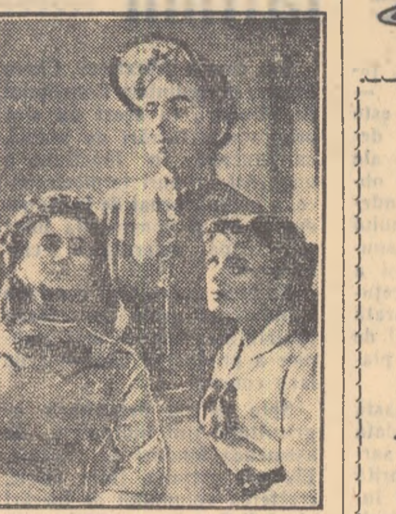
Să-i oprească și să le spună să nu se gîndească la rău, la încîlceala lui. N-are nimic de ascuns, doar că el a crezut că dacă nu-i nici un martor, atunci s-ar putea să nu-l creadă... și...

Și-acum, întins, cu mîinile aduse sub cap, cu privirea pierdută fără țintă în întuneric, îi trec, ca de atîtea ori, prin față zilele de război.

(va urma)

6

Fără spectacole... „corecte"

Cînd mi s-a vorbit despre deviza colectivului maghiar de la Teatrul de Stat din Baia Mare: „fără spectacole corecte" — am înțeles de ce spectacolul „Iubire", pe care-l văzusem cu o seară înainte, aducea un suflu nou, tineresc, radia de atîta prospețime.

Eforturile colectivului de a depăși „corectul", banalul se făceau simțite de la primele replici, de la primul tablou. Și strădaniile sînt cu atît mai meritorii cu cît piesa „Iubire" a scriitorului maghiar Barta Lajos ridica probleme dificile de creație. Se cerea dibăcie și sensibilitate pentru a-l putea purta pe spectator de la profunda dramă psihologică prin care trec cele trei surori — sortite să-și irosească fără perspective tinerețea prin anii 1913 1914, într-un cartier de pensionari unde parcă și soarele își împarte cu zgîrcenie razele — pînă la ironia caustică îndreptată împotriva acelor nobili scăpătați, care își afișau cu superioritate blazonul deși valoarea lor umană era nulă. Și trebuie spus că tînărul regizor Farkaș Istvan a condus cu fantezie, îndrăzneț, destinele personajelor, întreaga desfășurare a spectacolului, nu numai la premieră, ci la fiecare reprezentație. Ințelegi din încăpățînarea inpulsivă a fetei celei mari, Nelli, că experiența ei tristă de viață într-un asemenea mediu înăbușitor a determinat-o să-și modeleze astfel idealurile, încît să nu dorească altceva decît să se mărite — indiferent cu cine — pentru a putea părăsi casa părintească. Asiști la suferința reținută, interiorizată, a fetei mijlocii; participi la zbuciumul și căutările celei mai mici dintre surori, care a învățat multe lucruri în cărțile vremii, numai cum să fie măcar o zi din viață fericită nu a aflat...

Poate tocmai datorită interpretării adînc realiste pe care cele trei actrițe (Nelli — Tarnói Emilia, Luja—Nyiredi Pirosca, Böske — Elekes Emma) o dau personajelor, îți pare distonantă apariția rigidă, de manechin, a lui Vandor András în rolul lui Komoróczi Komoróczy — funcționarul financiar, cu sînge nobil.

Iată-le în fotografia noastră pe cele trei surori într-un moment din spectacolul „Iubire".

A. S.

Opiniile mele

„APUS DE SOARE" — dramă istorică de B. Șt. Delavrancea (Teatrul Național „I. L. Caragiale" — sala Comedia. Direcția de scenă: Marietta Sadova și Mihail Zirra).

„O CHESTIUNE PERSONALĂ" — de Alexandr Stein (Teatrul Național „I. L. Caragiale" sala Comedia. Direcția de scenă: Sică Alexandrescu).

„NU-I PACE SUB MASLINI" — film italian (azi în Festival la cinematograful Patria).

„FAMILIA KOVACS" de Ana Novak (Teatrul C.F.R.-Giulești — sala C.C.S. Direcția de scenă: Moni Ghelerter).

„FURTUNA ECHINOCȚIULUI" — film iugoslav (cinematograful Vasile Roaită).

„TORTUL DE CIOCOLATĂ" — desen animat romînesc (cinematografele: București și Republica).

„NOTA ZERO LA PURTARE" — comedie de Virgil Stoenescu și Octavian Sava — (Studioul actorului de film „C. Nottara". Direcția de scenă: Ion Lucian).

„NUFARUL ROȘU" — film romînesc — (cinematografele: București și Republica).

„BEL-AMI" — film franco-austriac — (cinematografele: Filimon Sîrbu și Alexandru Sahia).

„ZORILE PARISULUI" — de Tudor Șoimaru — (Teatrul Tineretului. Direcția de scenă: George Dem. Loghin).

„SERENADA STRAZII" — film german (cinematografele: I. C. Frimu, Vasile Alecsandri, Flacăra, Libertății, 1 Mai).

„SFIRȘITUL UNEI CARIERE" — film polonez — (cinematografele: Magheru, Infrățirea între popoare, Elena Pavel).

„ZBOR DE NOAPTE" — de Nicolae Tăutu — (Teatrul Armatei, sala din bulevardul Magheru).

„LA MARGINEA ORAȘULUI" — film cehoslovac — (cinematografele: Central și Rahova).

Pe scurt!

In curînd, la estradă...

Sîntem siguri că și cititorii noștri se vor simți cuprinși de bună dispoziție cînd vor afla că, după o destul de îndelungată tăcere, Ansamblul de Estradă se pregătește să ridice cortina unor noi spectacole în premieră. Despre un om care tace mult poporul nostru spune că e înțelept. Dar ferească dumnezeu să creadă cineva că aceste vorbe pot fi potrivite și în cazul teatrelor. Ar însemna că Ansamblul de Estradă — care în materie de premiere „tace" cam de mult — a fost peste măsură de „înțelept", de o „înțelepciune" care însă nu convine de loc spectatorilor dornici să se distreze, cît mai des, să rîdă, să asculte și să fredoneze noi melodii frumoase.

Primul spectacol cu care Estrada sparge tăcerea va fi farsa „Cioara vopsită" de Mircea Crișan și Alexandru Andy, muzica de H. Mălineanu. Nu vrem să anticipăm asupra calităților satirice și umoristice ale spectacolului, dar verva autorilor, calitățile regizorale ale lui N. Frunzetti, cunoscute deja din punerea în scenă a comediei „Cu dragostea nu-i de glumit", precum și lista interpreților, ne dau dreptul unui pronostic favorabil.

Despre cea de a doua premieră ne-a vorbit entuziasmat regizorul D. Fălticeneanu. E vorba despre un gen nou al estradei: medalionul muzical „30 de ani de melodii ale lui Elly Roman". Spectacolul acesta va înfățișa succint evoluția creației unui reprezentativ compozitor de muzică ușoară de-a lungul carierei sale, de la cîntecele din timpul dictaturii fasciste în ale căror calități artistice se cuprindeau forme ascuțite de protest împotriva fascismului, pînă la cele inspirate din viața noastră nouă de azi. Il vom vedea cu acest prilej pe scenă pe Gică Petrescu, Fănică Luca, Nicolae Nițescu, Virginica Popescu, Agnia Bogoslava, Florin Dorian, Didi Ionescu, Dan Demetrescu, Mihaela Cotaru, Gabi Pascu. Prezentarea o va face Ion Lucian.

In sfîrșit, pe la jumătatea lunii mai, veți putea vedea un nou spectacol de satiră și umor în regia lui Nicolae Dinescu.

Sperăm că îmbogățirea de mult așteptată a repertoriului va fi dublată de creșterea exigenței față de calitatea spectacolelor de estradă, dat fiind și marea popularitate de care se bucură acest gen, capabil și dator să educe gustul artistic al unor mase largi.

S. V.

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

LEGEA
pentru aprobarea Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1956

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne;
In temeiul art. 24, lit. f. din Constituția Republicii Populare Romîne,
hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Bugetul de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1956, prezentat de Consiliul de Miniștri, la Venituri în sumă de 45.430,6 milioane lei, și la Cheltuieli în sumă de 44.430,6 milioane lei, cu depășirea veniturilor asupra cheltuielilor în sumă de 1.000,0 milioane lei.

Art. 2. — Veniturile Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1956 de la întreprinderile și organizațiile de stat și cooperatiste se stabilesc în sumă de 40.293,8 milioane lei.

Art. 3. — Veniturile Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1956, provenite din impozite și taxe de la populație se stabilesc în sumă de 3.949,0 milioane lei, din care impozitul agricol 1.750,0 milioane lei.

Art. 4. — Pentru finanțarea economiei naționale pe anul 1956 se alocă de la Bugetul de Stat al Republicii Populare Romîne suma de 26.144,1 milioane lei, din care pentru finanțarea investițiilor capitale suma de 11.037,5 milioane lei. In afară de alocația de la buget, sursele proprii ale întreprinderilor și organizațiilor economice ce se vor folosi în anul 1956 pentru finanțarea economiei naționale, se stabilesc la suma de 9.528,1 milioane lei.

Art. 5. — Alocațiile de la Bugetul de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1956, pentru finanțarea acțiunilor social-culturale se stabilesc în sumă de 7.693,0 milioane lei, din care:

a) Cheltuielile prevăzute în Bugetul Asigurărilor Sociale de Stat în sumă de 2.112,0 milioane lei

b) Pentru învățămînt, știință și cultură, suma de 3.078,9 milioane lei

c) Pentru sănătate și cultură fizică și sport, suma de 2.020,3 milioane lei

d) Pentru prevederi sociale și ajutorul familial de stat 481,8 milioane lei

Art. 6. — Cheltuielile de întreținere a aparatului administrativ, a organelor judecătorești și procuraturii se stabilesc la suma de 1.364,6 milioane lei, din care:

— pentru ministere, instituții centrale, organe judecătorești și procuratura, suma de 806,7 milioane lei

— pentru sfaturile populare ale regiunilor și orașului București suma de 557,9 milioane lei

Art. 7. — Cheltuielile din Bugetul de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1956, pentru apărarea Statului, se stabilesc în suma de 3.995,0 milioane lei.

Art. 8. — Se aprobă Bugetul Republican, Bugetul Asigurărilor Sociale de Stat și Bugetele locale pe anul 1956, în sume totale la venituri și cheltuieli, după cum urmează:

— în milioane lei —	Venituri	Cheltuieli
Bugetul Republican	39.992,7	35.776,7
Bugetul Asigurărilor Sociale de Stat	2.112,0	2.112,0
Bugetele locale	3.325,9	6.541,9
Total	45.430,6	44.430,6

Art. 9. — Se aprobă Bugetele sfaturilor populare ale regiunilor și orașului București pe anul 1956, în următoarele sume:

REGIUNEA	— în mii lei — Suma
1. Bacău	290.920
2. Baia Mare	260.848
3. București	360.291
4. Cluj	438.363
5. Constanța	291.766
6. Craiova	387.575
7. Galați	354.650
8. Hunedoara	212.604
9. Iași	450.466
10. Oradea	300.790
11. Pitești	308.007
12. Ploești	417.986
13. Stalin	412.121
14. Suceava	290.166
15. Timișoara	485.484
16. Autonomă Maghiară	274.165
17. Oraș București	1.005.657
Total	6.541.859

Art. 10. — Se stabilesc pe anul 1956, următoarele cote defalcate din impozitele și veniturile de stat, în bugetele regiunilor și orașului București:

REGIUNEA	Procentul de defalcare: din impozitele pe veniturile populației	din impozitul agricol	din veniturile S.M.T.
1. Bacău	90	90	50
2. Baia Mare	90	90	50
3. București	90	50	40
4. Cluj	90	70	50
5 Constanța	80	90	25
6. Craiova	90	60	50
7. Galați	90	80	40
8. Hunedoara	70	60	50
9. Iași	90	90	50
10. Oradea	80	70	40
11. Pitești	90	90	50
12. Ploești	50	70	50
13. Stalin	50	60	30
14. Suceava	90	90	50
15. Timișoara	40	50	50
16. Autonomă Maghiară	90	80	50
17. Oraș București	40	80	—

Art. 11. — Dotațiile din Bugetul Republican pentru bugetele sfaturilor populare ale regiunilor și orașului București pe anul 1956, se stabilesc în sumă de 422,2 milioane lei.

Art. 12. — Impozitul pe circulația mărfurilor, cotele-părți din beneficii și prisosurile de mijloace circulante care se varsă la buget de către întreprinderile și organizațiile economice de stat de interes republican sau local, ca și sumele rămase din beneficii și prisosuri de mijloace circulante la dispoziția întreprinderilor. se vor repartiza de către conducătorii ministerelor, instituțiilor centrale și comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și a orașului București, pe direcții generale și întreprinderi, în limitele prevăzute și aprobate prin Bugetul de Stat pe anul 1956.

Miniștrii și conducătorii instituțiilor centrale sînt autorizați să redistribuie și să folosească sumele disponibile din beneficiile, prisosurile mijloacelor circulante și cotele de amortizare, destinate investițiilor capitale ale unor direcții generale, pentru finanțarea dotațiilor de stat, a creșterii mijloacelor circulante și a investițiilor capitale ale întreprinderilor și organizațiilor economice din cadrul altor direcții generale, în limitele sumelor aprobate, cu condiția respectării sarcinilor de vărsăminte, stabilite prin buget pe ministere și instituții centrale pentru anul 1956.

Redistribuirea mijloacelor disponibile din beneficii pentru acoperirea dotațiilor de stat se va putea face numai cu aprobarea trimestrială a Consiliului de Miniștri.

Art. 13. — Ministerele, instituțiile centrale și comitetele executive ale sfaturilor populare sînt obligate să ia toate măsurile pentru îndeplinirea de către fiecare întreprindere și organizație economică a planurilor de producție în volumul și sortimentele stabilite, a sarcinii de creștere a productivității muncii și de reducere a prețului de cost, pentru introducerea unui regim de stricte economii în vederea mobilizării rezervelor existente asigurînd vărsarea acumulărilor bănești la bugetul de stat în termenele stabilite, rentabilitatea întreprinderilor și eliminarea pierderilor.

Art. 14. — Se aprobă contul general de execuție al Bugetului de Stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1954 la venituri în sumă de 41.413,4 milioane lei și la cheltuieli în sumă de 38.352,0 milioane lei, cu o depășire a veniturilor asupra cheltuielilor în sumă de 3.061,4 milioane lei.

Raportul prezentat de tov. Gh. Diaconescu,
ministrul Justiției

cu privire la proiectele de legi pentru modificarea legii pentru organizarea judecătorească, a Codului de procedură penală și pentru modificarea și complectarea Codului familiei

Adoptarea la 24 septembrie 1952 a noii noastre Constituții, care consacră într-un chip nou principiile fundamentale ale organizării și activității organelor judecătorești, experiența celor 4 ani de activitate a instanțelor judecătorești pe baza actualei legi de organizare judecătorească, precum și sarcinile privind simplificarea aparatului de stat, necesită modificarea și republicarea acestei legi.

Raportorul a arătat apoi rolul deosebit de important pe care îl au judecătorii în statul nostru democrat-popular, în aplicarea legilor statului în interesul poporului nostru.

Judecătorul popular este independent și se supune numai legii fiind călăuzit de conștiința sa socialistă. Hotărîrile pe care le pronunță au putere de lege față de părțile în cauză. Sarcinile de răspundere ale judecătorului cer, prin urmare, ca aceasta să aibă o înaltă calificare profesională, corespunzătoare puterii pe care o întruchipează actele sale. Pentru îndeplinirea acestei cerințe, proiectul pune un deosebit accent pe temeinica pregătire profesională a cadrelor, în dispozițiile sale privitoare la recrutarea și promovarea acestora. Astfel, pentru a se asigura o cît mai bună recrutare a cadrelor de judecători, proiectul instituie pentru viitorii judecători un stagiu de 2 ani.

In vederea imprimării unei discipline stricte în muncă, proiectul introduce obligația pentru șefii instanțelor de a analiza activitatea judecătorilor în ce privește îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, însușirile lor profesionale precum și corespunderea lor în muncă.

Dispozițiile cuprinse în proiect constituie un pas înainte în realizarea principiului unificării instanțelor de judecată și în rezolvarea problemei simplificării aparatului de stat. In adevăr, proiectul înlătură din rețeaua actuală a sistemului judiciar unele instanțe speciale și anume tribunalele populare pentru căi ferate și tribunalele maritime și fluviale cauzele de competința acestor instanțe urmînd să fie judecate în viitor de tribunalele ordinare.

De asemenea, tot în vederea înfăptuirii principiului unității justiției și a simplificării aparatului de stat, prin proiect se simplifică și rețeaua instanțelor militare. In acest fel se realizează și un sistem unitar de instanțe militare, asigurîndu-se astfel în mai bune condiții lupta împotriva celor ce încalcă disciplina militară sau aduc atingere capacității de apărare a patriei.

Prin proiectul legii de organizare judecătorească se realizează și o reglementare unitară a funcționării organelor justiției, înlăturîndu-se sistemul în vigoare, potrivit căruia instanțele militare își aveau o lege organică distinctă.

In continuare, raportorul a arătat că oricît s-ar îmbunătăți sistemul de organizare judecătorească, aceasta n-ar putea da rezultate satisfăcătoare fără îmbunătățirea corespunzătoare, în primul rînd, a reglementării legale privind activitatea de cercetare și anchetă penală.

Preocuparea pentru remedierea lipsurilor din activitatea organelor de urmărire penală și pentru asigurarea cea mai deplină a respectării legalității populare în toate domeniile și-au găsit expresia în adoptarea, în anul 1952, a legii pentru organizarea Procuraturii ca organ suprem de supraveghere a respectării legilor, precum și într-o serie de modificări aduse Codului de procedură penală.

Cu toate modificările aduse pînă în prezent normelor de desfășurare a procesului penal, acestea mai prezintă încă lipsuri îndeosebi în ceea ce privește efectuarea urmăririi penale.

Proiectul de lege pentru modificarea Codului de procedură penală a R.P.R. reglementează în mod amănunțit desfășurarea acestei activități, potrivit concepțiilor înaintate, care au stat la baza modificărilor anterioare aduse acestui Cod, pe linia democratismului normelor procesuale socialiste, care asigură o deplină concordanță între formele și conținutul activității procesuale.

Noua reglementare a urmăririi penale pornește de la realitatea existentă în relațiile social-politice din țara noastră, a concordanței depline dintre interesele generale și interesele și drepturile legale ale învinuitului.

Interesele generale cer ca vinovații să fie sancționați în raport cu vina lor reală, în condițiile asigurării tuturor garanțiilor procesuale de apărare ale lor.

Pentru stabilirea adevărului material, proiectul pune organelor de urmărire penală sarcina de a efectua urmărirea în așa fel încît cauza să fie lămurită sub toate aspectele. In acest scop, aceste organe au obligația să verifice atît faptele și împrejurările care duc la confirmarea învinuirii, cît și pe acelea care pot duce la înlăturarea ei.

Tot în scopul stabilirii adevărului material, cu asigurarea unei cît mai bune calități a urmăririi penale, proiectul prevede pentru infracțiunile de o gravitate mai mare — precis determinate prin lege — obligativitatea efectuării anchetei penale de către anchetatorii penali din procuratură sau de securitate.

Proiectul de lege subliniază principiul că obiect al urmăririi penale poate fi numai cel care a săvîrșit o infracțiune și ca atare îngăduie pornirea cercetărilor numai dacă organul de urmărire penală constată că sînt suficiente date cu privire la infracțiunea săvîrșită.

Pentru stabilirea în mod complect a faptelor este necesar ca cel care le-a săvîrșit să fie ascultat de la începutul cercetărilor asupra învinuirilor care i se aduc, și să fie întrebat cu privire la dovezile de care înțelege să se folosească, iar la sfîrșitul cercetărilor să i se asigure posibilitatea de a lua cunoștință de întreg materialul dosarului, de a formula cereri noi pentru complectarea cercetărilor sau anchetei penale și de a face declarații noi.

O prevedere importantă a proiectului este aceea privitoare la obligația organului de cercetare penală de a trage concluziile ce decurg din lucrările de cercetare și de a întocmi concluziile de învinuire, spre a le supune confirmării procurorului.

Aceste prevederi ale proiectului constituie garanții materiale ale regimului nostru în ceea ce privește inviolabilitatea persoanei, garanții că numai cei vinovați de săvîrșirea unei infracțiuni vor face obiectul cercetărilor și judecății penale și că nici un nevinovat nu va ajunge în această situație.

O grijă deosebită reflectă proiectul pentru asigurarea cerințelor constituționale privind libertatea persoanei, inviolabilitatea domiciliului și secretul corespondenței celor ce formează obiectul urmăririi penale. Reținerea peste 24 ore nu este îngăduită fără aprobarea procurorului și, în general, ea nu poate depăși 5 zile, iar arestarea preventivă nu poate fi ordonată și pusă în executare fără confirmarea mandatului de către procuror.

Proiectul prevede în mod precis condițiile și împrejurările complecte în care persoana poate fi reținută sau arestată. El prevede de asemenea o procedură deosebit de riguroasă în ce privește aprobarea arestării preventive.

Proiectul de lege pentru modificarea codului de procedură penală pornește de la necesitatea obiectivă a unității dintre stabilirea adevărului material în fiecare cauză penală și garanțiile cele mai concrete ale inviolabilității persoanei în procesul penal.

Această unitate este consecința directă a orînduirii noastre sociale, a caracterului popular al puterii și democratismului statului nostru democrat-popular.

In continuare raportorul a arătat că la 1 februarie 1954 a intrat în vigoare Codul familiei.

Răstimpul de mai bine de 2 ani care s-a scurs de la intrarea în vigoare a Codului familiei a permis să se ajungă în practică la constatarea că dispozițiile acestui act normativ răspund în general, în mod satisfăcător, țelurilor urmărite. Practica a mai arătat însă, că unele dintre soluțiile consacrate prin Codul familiei nu sînt întru totul corespunzătoare, ceea ce reclamă unele modificări în următoarele probleme:

— Modificarea măsurilor privitoare la drepturile și obligațiile personale sau patrimoniale între părinții divorțați și copiii lor minori, trebuie trecută din competința autorității tutelare în competința instanței judecătorești.

— Desființarea dispoziției potrivit căreia înfierea cu toate efectele unei filiații firești se poate face doar de către doi soți împreună sau de către femeia necăsătorită.

— Modificarea formelor de publicitate prin presă în legătură cu punerea sub interdicție sau ridicarea acestei măsuri, cu declararea dispariției sau morții prin hotărîre judecătorească ori cu ocrotirea drepturilor personale nepatrimoniale și înlocuirea lor cu o publicitate realizabilă pe calea unor registre speciale ținute de instanțele judecătorești.

— In sfîrșit, pentru a se da o rezolvare favorabilă numeroaselor și în același timp îndreptățitelor cereri de a se transforma adopțiile încuviințate înainte de intrarea în vigoare a Codului familiei în înfiere cu efectele filiației firești, este necesar să se adopte un text cu caracter tranzitoriu, care să permită această soluție.

Prin modificările ce s-au arătat, avem convingerea că se va aduce o contribuție în plus la întărirea și dezvoltarea familiei pe baze sănătoase, precum și la ocrotirea, creșterea și educarea minorului, astfel încît acesta să devină un element folositor colectivității.

Pentru rezolvarea problemelor mai sus arătate supunem spre adoptare Marii Adunări Naționale cele 3 proiecte de lege.

Discuțiile asupra proiectului de lege
pentru aprobarea Bugetului de Stat al R.P.R. pe anul 1956

Cuvîntul deputatului GH. HOSSU,
ministrul Agriculturii

Amintind sarcinile principale trasate agriculturii prin planul de stat pe anul 1956 deputatul Gh. Hossu a arătat că sumele prevăzute în buget satisfac cerințele de dezvoltare a agriculturii în lumina hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R.

Creșterea potențialului economic al țării în cursul primului plan cincinal a creat premizele necesare grăbirii ritmului de dezvoltare a tuturor ramurilor agriculturii. In comparație cu anul 1951, în 1956 volumul total al investițiilor planificate pentru agricultură este de peste 2,5 ori mai mare. Volumul construcțiilor în 1956 reprezintă 427 la sută față de realizările din 1951.

Pentru dezvoltarea producției agricole vegetale și animale volumul total al investițiilor în 1956 este de 1.191.414.000 lei, din care construcțiile reprezintă o creștere de 344 la sută față de 1951.

Proiectul de buget reflectă creșterea continuă a mijloacelor materiale puse la dispoziția agriculturii. Față de primul an al primului cincinal, în 1956 se înregistrează un spor al mijloacelor materiale în valoare de 1.218.723.000 lei.

Pentru dezvoltarea zootehniei, în afara fondurilor acordate direct Ministerului Agriculturii, în proiectul de buget al sfaturilor populare regionale s-au prevăzut 280.997.000 lei în scopul prevenirii epizotiilor, îmbunătățirii producției pășunilor și fînețelor comunale, construcțiilor de adăposturi și al altor acțiuni în sectorul zootehnic.

Bugetul pe 1956 asigură posibilitatea de a se lărgi baza tehnico-materială a agriculturii, întărind sectorul socialist de stat și lărgește posibilitățile de grăbire a ritmului de transformare socialistă a agriculturii.

Pentru ca sumele alocate prin proiectul de buget să-și poată da din plin roadele va trebui ca Ministerul Agriculturii să lichideze o serie de lipsuri care au împiedicat obținerea de producții posibile și justificate de solul și clima țării noastre.

Nouă, lucrătorilor din sistemul Ministerului Agriculturii, Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat și din aparatul sfaturilor populare ne revine sarcina să ne orientăm astfel munca încît să răspundem prin fapte și prin rezultate concrete în producție, condițiilor ce ni s-au creat. Munca aparatului central și a aparatului exterior al Ministerului Agriculturii și a sfaturilor populare trebuie astfel condusă încît toate acțiunile întreprinse să fie axate pe sarcina centrală de transformare socialistă a agriculturii. In fața fiecărui tehnician agricol și a tuturor lucrătorilor din agricultură trebuie să stea preocuparea permanentă a cunoașterii condițiilor concrete de producție, din unitățile pe care le îndrumează sau în care activează pentru a putea fi în situația să dea la fiecare problemă ridicată de producție soluțiile cele mai corespunzătoare din punct de vedere tehnic, economic și practic.

La realizarea sarcinilor ce ne stau în față pășim odată cu începerea campaniei agricole de primăvară în care avem de însămînțat 6 milioane hectare. In această campanie lucrătorii din agricultură trebuie să contribuie cu toții la mobilizarea întregii țărănimi muncitoare la o muncă susținută pentru ca în scurtul timp ce îl vom avea la dispoziție să folosim la maximum capacitatea întregului parc de mașini și tractoare, a tuturor atelajelor, și astfel să executăm lucrările la un înalt nivel agrotehnic asigurînd obținerea unei producții sporite.

Cuvîntul deputatului NICOLAE SĂLĂGEANU

Sub regimul nostru de democrație populară, alocațiile bugetare pentru învățămînt au sporit în fiecare an. Datorită politicii înțelepte a partidului și guvernului care urmăresc ridicarea continuă a nivelului material și cultural al poporului nostru, în ultimii 8 ani, prin munca entuziastă a învățătorilor și prin contribuția sindicatelor, a sfaturilor populare, au învățat să scrie și să citească aproape toți locuitorii țării de vîrstă între 7—55 ani. Invățămîntul elementar gratuit obligator a devenit o realitate. Numărul școlilor elementare s-a mărit de 6 ori în comparație cu anul 1939, iar numărul elevilor cuprinși acum în clasele 5, 6 și 7 este de 4 ori mai mare decît acela al elevilor care frecventau gimnaziile și cursul inferior al fostelor licee. Incepînd cu acest an școlar, învățămîntul de 7 ani a devenit obligator în toate orașele și centrele muncitorești. Așa cum arată hotărîrile celui de al II-lea Congres al P.M.R., pînă la sfîrșitul actualului cincinal, 90 la sută dintre copii trebuie să absolve învățămîntul de 7 ani, iar la începutul viitorului plan cincinal toți copiii din țara noastră trebuie să fie cuprinși în învățămîntul de 7 ani. Invățămîntul mediu a luat și el o mare dezvoltare avînd astăzi de trei ori mai mulți elevi decît în 1939. De asemenea s-a dezvoltat învățămîntul mediu seral și fără frecvență.

Ridicarea salariului învățătorilor pînă la plafonul cuprins între 560—800 lei lunar și al profesorilor între 725—1.150 lei lunar ca și acordarea unor serii de avantaje vor contribui la intensificarea activității zecilor de mii de cadre didactice pentru buna pregătire a tineretului țării și a ridicării nivelului cultural al poporului.

Invățămîntul superior a cunoscut de asemenea o largă dezvoltare.

După ce s-a ocupat în continuare de problemele dezvoltării bazei materiale a învățămîntului, activității de cercetare științifică în instituțiile de învățămînt, subliniind printre altele necesitatea legării de producție a învățămîntului de toate gradele, a stabilirii unui profil mai larg al facultăților și institutelor de învățămînt superior și a ridicării continue a calificării personalului didactic, vorbitorul a spus în încheiere: „Ținînd seama de rolul important al învățămîntului de toate gradele în ridicarea nivelului cultural și material al poporului nostru, partidul și guvernul sprijină acest învățămînt, alocîndu-i fondurile necesare dezvoltării sale. Cu alocația bugetară de 2.283 milioane lei din acest an, sporită față de cea din 1955, printr-o utilizare chibzuită a sa și printr-un sprijin material al organelor locale, Ministerul Invățămîntului va putea asigura acoperirea tuturor cheltuielilor reclamate de buna funcționare și dezvoltare a învățămîntului din țara noastră. Impreună cu profesorii universității „C. I. Parhon" vom căuta să intensificăm munca și să folosim cu deosebită grijă toate mijloacele bugetare puse la dispoziție, astfel ca pregătirea studenților și activitatea de cercetare științifică să se poată desfășura în condiții cît mai bune.

Cuvîntul deputatului CSUPOR LUDOVIC

In cifrele noului Buget de Stat pe anul 1956 — a spus printre altele deputatul Csupor Ludovic — se reflectă puternic grija partidului și guvernului pentru dezvoltarea cu precădere a industriei grele, baza dezvoltării întregii economii naționale, izvorul creșterii necontenite a bunăstării materiale a poporului muncitor. Anul acesta sînt prevăzute cu 36,5 la sută mai multe investiții capitale pentru industria grea decît în anul 1955.

Atenția ce se acordă ridicării nivelului economiei și culturii în regiunile înapoiate, din rîndul cărora făcea parte și Regiunea Autonomă Maghiară, reiese limpede din prevederile bugetare pe anul 1956. Ea confirmă justețea politicii naționale a statului democrat popular, pentru crearea bazei materiale a egalității depline în drepturi a tuturor oamenilor muncii.

Impreună, oamenii muncii romîni, maghiari și de alte naționalități au luptat neobosit pentru traducerea în viață a prevederilor bugetului pe anul 1955 Rodul muncii lor însuflețite se întruchipează în realizările obținute în toate domeniile de activitate.

Regiunea Autonomă Maghiară beneficiază, ca și pînă acum, de însemnate alocații bugetare. Fondurile bugetului acestei regiuni cresc cu 10 milioane față de anul 1955.

Cu alocațiile de la Bugetul de Stat vor începe noi lucrări de construcții printre care: un atelier republican de reparații auto, instalații de brichetare a lignitului, se va dezvolta capacitatea de producție a uzinelor textile „Gh. Doja" și se va termina construcția filaturii de in din Gheorghieni.

Pentru dezvoltarea agriculturii și zootehniei în Regiunea Autonomă Maghiară, bugetul prevede de asemenea sume importante.

Sume importante sînt prevăzute pentru acțiuni social-culturale, pentru ocrotirea sănătății. O parte din acestea vor fi folosite pentru construcții de școli, a unui cinematograf, a unui cămin pentru studenți și a studioului regional de radio din Tg. Mureș.

In continuare vorbitorul a subliniat lipsurile ce mai există în practica unor întreprinderi pe linia ridicării rentabilității.

Vorbitorul s-a referit apoi la practica folosirii neeconomice a unor investiții. Așa de exemplu în 1955 racordul termo-centralei din Sîngeorgiu de Pădure la liniile electrice nu a fost executat cu cabluri și izolatori care să permită extinderea lui spre raionul Reghin unde industria are mari perspective de dezvoltare. Referindu-se la munca de contractare a plantelor tehnice vorbitorul a propus ca personalul care se ocupă cu această muncă să fie încadrat în aparatul sfaturilor populare.

Cuvîntul deputatului acad. N. GH. LUPU

Vorbind despre realizările mari obținute în țara noastră pe linia îmbunătățirii ocrotirii sănătății oamenilor muncii, deputatul acad. N. Gh. Lupu a spus:

Este impresionant pentru mine, care am cunoscut două orînduiri sociale, să văd astăzi cum în locul celor 200.000 bolnavi de malarie abia apar cîteva zeci pe tot întinsul țării noastre, cum febra tifoidă, tifosul exantematic, sifilisul, încep să înceteze de a mai fi probleme grave ale sănătății.

Astăzi sînt foarte elocvente cifrele care demonstrează creșterea an de an a fondurilor acordate pentru acțiunile sanitare. Fondurile de investiții din ultimul an al primului cincinal sînt de 4 ori mai mari decît cele din primul an.

Deși planul prevedea o creștere de 15.000 de paturi de îngrijire medicală, realizările au fost de peste 40.000 paturi.

In continuare vorbitorul a subliniat importanța deosebită a măsurilor tehnico-organizatorice necesare pentru a obține o îmbunătățire continuă a asistenței medicale.

Măsurile cele mai importante sînt îndreptate în prezent spre mărirea accesibilității populației la asistența medicală.

In aplicarea formelor organizatorice noi este necesar să ținem cont de experiența îndelungată a medicinei noastre, precum și de condițiile actuale materiale și de cadre.

Desființarea unor forme verificate de pregătire și promovare a cadrelor — externatul, internatul, secundariatul, primariatul, concursurile — au dus la o fluctuație și nesiguranță a cadrelor în posturile lor și la o stagnare în calificarea lor.

Primul pas făcut pentru remedierea acestei deficiențe, introducerea stagiului de practică pînă la 2 ani în spitale și clinici pentru absolvenți, introducerea concursurilor, trebuie să fie urmate și de alte măsuri legate de celelalte forme de pregătire și promovare.

Consider de asemenea că trebuiesc luate măsuri concrete pentru mărirea numărului și îmbunătățirea pregătirii cadrelor medii medicale.

Ministerul Sănătății și Ministerul Invățămîntului, trebuie să studieze împreună cu Ministerul Finanțelor, posibilitatea de unificare a schemelor unităților clinice, spitalicești și de cercetare, realizînd instituții cu schemă unică, cu dependență republicană, fapt care va aduce pe lîngă economii bugetare importante și o normalizare și simplificare a funcționalității acestora.

Vorbitorul a arătat în încheiere că sporirea fondurilor de investiții și bugetare pentru anul 1956 impune o grijă deosebită pentru utilizarea și justa lor repartiție.

Cuvîntul deputatului PETRE JURCĂ

In cuvîntul său, deputatul Petre Jurcă a arătat că în cuprinsul regiunii și orașului Cluj există însemnate posibilități pentru o dezvoltare continuă a industriei, agriculturii, comerțului socialist. Industria locală a obținut succese însemnate, producția ei globală a crescut în anul 1955 față de anul 1950 cu 472 la sută, productivitatea muncii cu 88 la sută, iar prețul de cost a fost redus față de anul 1954 cu 16,3 la sută.

Activitatea mereu mai bună a întreprinderilor din orașul și regiunea Cluj a făcut ca în anul 1955 bugetul regiunii să fie realizat la venituri în proporție de 102,8 la sută, iar la cheltuieli în proporție de 97,1 la sută.

Cu toate acestea în multe acțiuni gospodărești și edilitare s-au semnalat numeroase lipsuri.

Comitetul executiv al sfatului popular regional a ținut seamă la alcătuirea proiectului de buget pe anul 1956 de toate aceste lipsuri găsind noi izvoare de venituri pe care le-a înscris în bugetul local.

In încheierea cuvîntării sale vorbitorul a propus, pentru lichidarea lipsurilor și greutăților ivite în cursul anului trecut în îndeplinirea acțiunilor gospodărești și edilitare, să se aprobe în acest an orașului Cluj și altor orașe, bugete mai mari, să se îmbunătățească salubritatea orașului prin dotarea întreprinderii respective cu 10 mașini noi și să se mecanizeze utilajul existent.

Vorbitorul a mai propus ca în orașele mari cum este și Clujul să se acorde o mai largă autonomie organelor sfatului popular în rezolvarea problemelor gospodărești și în folosirea fondurilor alocate pentru dezvoltarea economică, social-culturală a lor.

LEGEA
pentru modificarea articolelor 18, 19 alineatul 2 și a articolului 50 din Constituția Republicii Populare Romîne

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne,
hotărăște:

Articol unic. — Articolele 18, 19, alineatul 2 și articolul 50 din Constituția Republicii Populare Romîne se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 18. — Republica Populară Romînă are următoarea împărțire administrativ-teritorială:

Regiunile: Bacău, Baia Mare, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Hunedoara, Iași, Oradea, Pitești, Ploești, Stalin, Suceava, Timișoara, Regiunea Autonomă Maghiară".

„Art. 19 alin. 2. — Regiunea Autonomă Maghiară cuprinde raioanele: Ciuc, Cristuru Secuiesc, Gheorghieni, Odorhei, Reghin, Sîngeorgiu de Pădure, Sf. Gheorghe, Tîrgu-Mureș, Tîrgu-Secuiesc, Toplița".

„Art. 50 — Ministerele Republicii Populare Romîne sînt următoarele:

Ministerul Afacerilor Externe
Ministerul Afacerilor Interne
Ministerul Agriculturii
Ministerul Căilor Ferate
Ministerul Colectărilor
Ministerul Comerțului Exterior
Ministerul Comerțului Interior
Ministerul Construcțiilor
Ministerul Cultelor
Ministerul Culturii
Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice
Ministerul Finanțelor
Ministerul Forțelor Armate
Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat
Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale
Ministerul Industriei Alimentare
Ministerul Industriei Chimice
Ministerul Industriei Materialelor de Construcții
Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini
Ministerul Industriei Petrolului
Ministerul Industriei Lemnului
Ministerul Industriei Ușoare
Ministerul Invățămîntului
Ministerul Justiției
Ministerul Minelor
Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor
Ministerul Prevederilor Sociale
Ministerul Sănătății
Ministerul Silviculturii
Ministerul Transporturilor Rutiere, Navale și Aeriene

De peste HOTARE

Noile propuneri sovietice în problema dezarmării

LONDRA 30 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit informaţiilor de care dispun cercurile ziaristice din Londra, în şedinţa din 27 martie a Subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, A. A. Gromiko reprezentantul U.R.S.S. a prezentat Subcomitetului o nouă propunere a guvernului sovietic în problema dezarmării.

După cum se ştie, la 10 mai 1955, guvernul sovietic a prezentat propuneri în problema dezarmării care creează o bază reală pentru rezolvarea acestei probleme importante. Puterile occidentale nu au acceptat aceste propuneri şi nu s-a trecut la interzicerea armei atomice şi la scoaterea acestei arme din armamentele statelor. In felul acesta, întreaga problemă a dezarmării — atît problema interzicerii armei atomice, cît şi problema reducerii armamentelor — au intrat de multă vreme într-un impas.

Guvernul sovietic continuă să fie pentru interzicerea totală şi necondiţionată a armei atomice şi pentru scoaterea acestei arme din armamentele statelor. Totuşi, pentru a scoate din punctul mort întreaga problemă a dezarmării şi a obţine rezultate pozitive în această problemă, guvernul sovietic a prezentat o nouă propunere, în care chestiunea reducerii forţelor armate şi a armamentelor clasice nu este condiţionată de realizarea unei înţelegeri în problema interzicerii armei atomice. Aceasta nu înseamnă că guvernul sovietic consideră cu neputinţă realizarea unui acord cu privire la interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen. Dimpotrivă, el intenţionează să depună toate eforturile pentru a se rezolva în mod pozitiv, chiar în viitorul apropiat, această problemă de cea mai mare însemnătate pentru asigurarea păcii şi securităţii generale.

După cum se anunţă, noua propunere sovietică prevede încheierea unui acord internaţional cu privire la reducerea forţelor armate şi a armamentelor clasice, ceea ce va contribui la realizarea unui acord cu privire la interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen şi la scoaterea lor din armamentele statelor. Se propune ca măsurile pentru limitarea şi reducerea forţelor armate şi a armamentelor clasice să fie înfăptuite în cursul anilor 1956—1958.

Se prevede ca în cursul primelor trei luni de la intrarea în vigoare a acordului, statele să ia măsuri pentru a nu spori forţele lor armate şi armamentele clasice faţă de nivelul forţelor armate şi al armamentelor existent la 31 decembrie 1955, şi pentru a nu spori alocaţiile destinate forţelor armate şi armamentelor faţă de nivelul cheltuielilor făcute în acest scop în cursul anului care s-a încheiat la 31 decembrie 1955.

Potrivit informaţiilor provenite din aceleaşi surse, în propunerile sovietice se prevede ca după expirarea termenului de trei luni, mai sus indicat, S.U.A., U.R.S.S. şi China să ia măsuri pentru reducerea forţelor lor armate pînă la nivelul de 1—1,5 milioane oameni, iar Marea Britanie şi Franţa — pînă la nivelul de 650.000 de oameni. Armamentele clasice precum şi alocaţiile statelor destinate forţelor armate şi armamentelor clasice ar urma să fie reduse în mod corespunzător.

In ceea ce priveşte proporţiile reducerii forţelor armate şi armamentelor celorlalte state, ele vor fi stabilite în cadrul unei conferinţe mondiale pentru reducerea generală a forţelor armate şi a armamentelor. Nivelul forţelor armate ale statelor menţionate nu va depăşi 150.000—200.000 de oameni. Se propune ca mijloacele eliberate în urma înfăptuirii acestor măsuri să fie folosite atît pentru ridicarea bunăstării popoarelor statelor mai sus menţionate, cît şi pentru acordarea de ajutor ţărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic, să se constituie în acest scop un fond special în cadrul O.N.U.

Se menţionează că în propunerile sovietice sînt enumerate drepturile şi împuternicirile organului internaţional de control instituit în vederea exercitării unui control eficace asupra îndeplinirii de către state a obligaţiilor cu privire la reducerea forţelor armate şi a armamentelor clasice. Organul internaţional de control va dispune în acest scop de drepturi şi împuterniciri suficient de largi. In scopul preîntîmpinării atacării prin surprindere a unui stat de către un alt stat, organul internaţional de control va stabili pe teritoriile tuturor statelor respective, pe bază de reciprocitate, posturi de control în marile porturi, la nodurile de cale ferată, autostrăzi de mare trafic şi pe aerodromuri.

Conform noilor propuneri sovietice, sistemul de supraveghere va fi aplicat într-un mod adecvat şi eficace, cu consimţămîntul celorlalte state interesate, şi asupra mijloacelor şi forţelor armate de care statele participante la acord dispun în afara frontierelor lor.

Organul de control va dispune în mod permanent în toate ţările semnatare ale acordului de un corp de inspectori, selecţionaţi pe bază internaţională care, în limitele funcţiilor de control pe care le exercită să aibă oricînd acces liber la toate obiectivele supuse controlului. Astfel, ca obiective supuse controlului vor fi: unităţile militare, depozitele de echipament militar şi muniţii; bazele militare terestre, maritime şi aeriene, uzinele de armament şi muniţii clasice.

Se menţionează totodată că propunerile sovietice prevăd de asemenea că într-un anumit stadiu al înfăptuirii programului de dezarmare, în condiţiile întăririi încrederii între state, ţările interesate vor examina posibilitatea folosirii fotografiilor luate din avion ca una din metodele de control.

Se atrage atenţia asupra faptului că: în propunerea sovietică se prevede ca o măsură importantă pentru rezolvarea problemei dezarmării crearea în Europa a unei zone de limitare şi de inspecţie a înarmărilor, care să includă teritoriile celor două părţi ale Germaniei, precum şi state învecinate cu acestea. Statele respective trebuie să prevadă în acord nivelul limită al trupelor S.U.A., U.R.S.S., Marii Britanii şi Franţei staţionate pe teritoriile statelor din această zonă.

Acordul trebuie să prevadă interzicerea staţionării de unităţi militare atomice şi depozitarea de arme atomice şi cu hidrogen de orice fel în zona menţionată.

Ziariştii subliniază totodată că în propunerea sovietică se exprimă speranţa că pînă la realizarea unui acord în problema acestei zone, cele patru puteri care au trupe pe teritoriul Germaniei vor lua neîntîrziat măsuri pentru reducerea efectivului acestor trupe în proporţii care vor fi stabilite de fiecare din aceste puteri după cum va crede de cuviinţă.

In cercurile ziaristice se acordă o mare atenţie faptului că propunerea sovietică prevede ca, independent de realizarea unui acord în problema dezarmării, statele să ajungă la un acord cu privire la efectuarea unor măsuri parţiale în acest domeniu: încetarea neîntîrziată a experimentării armei termonucleare; scoaterea armei atomice din armamentul trupelor aflate pe teritoriul Germaniei urmînd ca măsurile corespunzătoare să fie luate în termen de trei luni; reducerea pînă la 15 la sută a bugetelor militare ale statelor faţă de bugetele militare din anul precedent.

Se menţionează că propunerea sovietică prevede ca problema obligaţiilor Chinei, decurgînd din acordul privitor la reducerea forţelor armate şi a armamentelor clasice, să fie examinată cu participarea Republicii Populare Chineze.

Conducătorii statului sovietic l-au primit pe T. Erlander

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 martie preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. K. E. Voroşilov l-a primit pe primul ministru al Suediei T. Erlander.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 martie N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. S. Hruşciov, prim secretar al C. C. al P.C.U.S. şi membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. M. Molotov, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. au avut o convorbire la Kremlin cu T. Erlander, primul ministru al Suediei.

A. I. Mikoian a sosit în Birmania

RANGOON 30 (Agerpres). — TASS transmite: A. I. Mikoian, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi persoanele care îl însoţesc au sosit la 30 martie într-o vizită de prietenie la Rangoon, capitala Uniunii Birmane. La aeroport oaspeţii sovietici au fost întîmpinaţi de U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane, de miniştri ai guvernului birman şi de reprezentanţi ai corpului diplomatic. Primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu, a rostit o cuvîntare de salut în limba rusă. A răspuns A. I. Mikoian.

Pentru dezvoltarea legăturilor între R.P.F. Iugoslavia şi U.R.S.S.

BELGRAD 30 (Agerpres). — TASS transmite: — La Belgrad au luat sfîrşit tratativele între delegaţiile guvernului R.P.F. Iugoslavia şi guvernului U.R.S.S. pentru pregătirea textului convenţiei cu privire la colaborarea culturală dintre R.P.F. Iugoslavia şi Uniunea Sovietică.

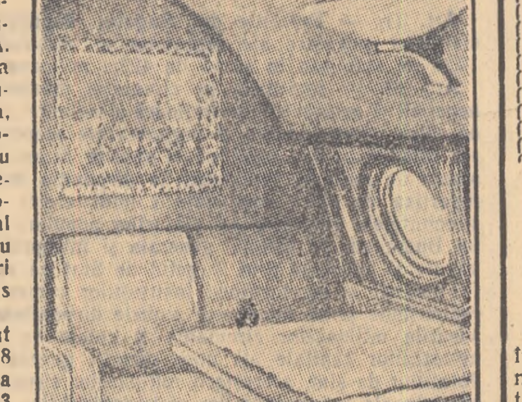
Tratativele s-au desfăşurat într-o atmosferă de prietenie şi înţelegere reciprocă. Convenţia, care va fi parafată ulterior la Moscova corespunde spiritului declaraţiei comune semnată la Belgrad la 2 iunie 1955. Convenţia prevede dezvoltarea legăturilor culturale dintre cele două ţări, a contactelor reciproce între oamenii care lucrează în domeniile ştiinţei, culturii, învăţămîntului şi sportului în vederea schimbului de experienţă. Se prevede trimiterea reciprocă la învăţămînt, specializare şi muncă de cercetări ştiinţifice a studenţilor, specialiştilor şi lucrătorilor ştiinţifici.

Alt „TU-104" şi-a luat zborul

- Cu un singur motor — la 5000 metri.
- Trei sferturi din constructori sînt tineri.
- Dejun în stratosferă.

In timp ce comandantul avionului „TU-104" A. Starikov conducea avionul de la Londra spre Moscova, aviatorul Fedor Doţenko împreună cu tovarăşii săi se pregăteau pentru zborul de încercare al unui alt avion cu reacţie de pasageri „TU-104" produs acum în serie.

Zborul a avut loc în ziua de 28 martie. Avionul a zburat timp de 3 ore şi 7 minute în zona stratosferei, la o înălţime de 11 mii de metri... In acest timp, el a străbătut 2400 de km.

Aspect din interiorul avionului „TU-104"

Corespondentul ziarului „Komsomolskaia Pravda" s-a adresat cîtorva membri ai echipajului rugîndu-i să povestească cum a decurs zborul şi cum s-a comportat maşina în aer.

FEDOR DOŢENKO, comandantul echipajului, a arătat că acesta a fost un zbor neobişnuit, dat fiindcă era destinat încercării calităţilor maşinii.

„E de la sine înţeles, — a spus el, — că noi nu am zburat în linie dreaptă. Am făcut tot felul de viraje ca să încercăm încă odată siguranţa motoarelor şi aparatelor. Cu toate acestea invitaţii noştri — pasagerii — s-au simţit cît se poate de bine în timpul zborului. Nu a fost semnalat nici un defect Cu inima liniştită am semnat fişa de dare în exploatare a avionului. Flota noastră aeriană civilă a primit încă un avion cu reacţie de pasageri. E rîndul altui „TU-104".

Al doilea pilot, GRIGORI KOROBKO, a spus: „Nici un zbor din cele efectuate de mine pînă acum nu s-a desfăşurat atît de liniştit ca acesta. Maşina s-a comportat foarte bine. Trebuie să amintim pe constructorii săi — Eroul Muncii Socialiste, academicianul Andrei Nicolaevici Tupolev şi ajutoarele sale, precum şi colectivul uzinei noastre de construcţii de maşini. Au lucrat bine şi unii şi alţii, — căci de la începutul proiectării lui „TU-104" şi pînă la primul zbor n-au trecut decît 12 luni.

Cred că vă este plăcut să aflaţi că trei sferturi din colectivul uzinei noastre e format din tineri comsomolişti.

Calităţile de zbor ale lui „TU-104" sînt excelente. El ar putea zbura şi cu un singur motor şi înălţimea pe care ar atinge-o n-ar fi mai mică de 5000 metri.

„Este de ajuns să apeşi pe un singur buton, — a spus inginerul de bord IVAN RIAZANOV — ca să porneşti puternicele motoare reactive. Aterizajul este lin, ceea ce e foarte comod pentru pasageri şi echipaj.

La înălţimea de 11 mii de metri noi am zburat fără a folosi baloanele cu oxigen. Şi cu toate că temperatura aerului era de minus 60 de grade, în cabină erau 20 de grade căldură. Ne simţeam ca în metro Aici, în stratosferă, am luat dejunul — ni s-a servit ochiuri cu salam şi ceai".

Membrii echipajului au asigurat pe cititori că încercarea viitoarelor avioane „TU-104" o vor face cu acelaşi succes.

Mátyás Rákosi despre întărirea legalităţii socialiste în Ungaria

BUDAPESTA (Agerpres). — După cum transmite M.T.I., luînd cuvîntul la adunarea activului de partid din regiunea Heves, consacrată Congresului al 20-lea al P.C.U.S. şi plenarei din martie a Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Matyas Rakosi, prim secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc, a vorbit, între altele, despre întărirea legalităţii socialiste în Ungaria. Rakosi a comunicat că, după demascarea agentului imperialismului, Beria, precum şi a bandei lui Peter Gabor din Ungaria, din iniţiativa conducerii Partidului celor ce muncesc a fost revizuit procesul lui Laszlo Rajk. După cum s-a stabilit — a declarat Rakosi — acest proces a fost rezultatul unei provocări şi, pe baza unei hotărîri a C.C. al Partidului celor ce muncesc, Tribunalul Suprem al Ungariei a reabilitat pe Laszlo Rajk şi pe alţi tovarăşi. Au fost revizuite şi alte procese şi persoanele nevinovate au fost reabilitate. Se revizuiesc de asemenea procesele foştilor social-democraţi care au fost condamnaţi. Cei mai mulţi dintre ei au şi fost puşi în libertate.

O delegaţie a tineretului cehoslovac va vizita R. P. F. Iugoslavia

La invitaţia Comitetului Central al Tineretului Popular din Iugoslavia, în cursul lunii aprilie o delegaţie a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac va vizita R.P.F. Iugoslavia. Membrii delegaţiei vor lua cunoştinţă de condiţiile de trai şi de muncă ale tineretului iugoslav, vor vizita diferite regiuni ale Iugoslaviei şi vor discuta cu conducătorii Comitetului Central al Tineretului Popular din Iugoslavia probleme de colaborare între tineretul celor două ţări.

În 24 de ore

LONDRA: — La 30 martie s-a deschis la Londra cel de-al XXIV-lea Congres al Partidului Comunist al Marii Britanii. La Congres participă aproximativ 700 de delegaţi cu vot deliberativ şi consultativ. Congresul a fost deschis de William Gallacher, preşedintele Comitetului Executiv al Partidului Comunist al Marii Britanii. Harry Pollitt, secretarul general al Partidului Comunist al Marii Britanii, a prezentat apoi raportul de activitate al partidului.

LONDRA: — Regele Cambodgiei, Norodom Suramarit a primit la 30 martie demisia guvernului condus de fiul său, prinţul Norodom Sianuk. Pînă la formarea noului guvern, împuternicirile primului ministru vor fi îndeplinite de Kim Tit (care a vizitat recent Republica Populară Chineză, făcînd parte din delegaţia guvernamentală a Cambodgiei — N. R.).

O notă a secretarului general al O. N. U.

NEW YORK 30 (Agerpres). — TASS transmite: Secretariatul O.N.U. a transmis pentru a fi publicată în presă o notă adresată de secretarul general al O.N.U. tuturor ţărilor membre ale O.N.U. Nota cuprinde propunerea făcută de Chile, Cuba şi Ecuador în sensul de a se amîna data deschiderii celei de-a 11-a sesiuni a Adunării Generale de la 18 septembrie 1956 cum fusese fixat la 12 noiembrie 1956.

DIN NOU DESPRE ORIENTUL MIJLOCIU ŞI APROPIAT

Evenimentele săptămînii

Săptămînă după săptămînă problemele Orientului Mijlociu şi Apropiat rămîn în centrul actualităţii internaţionale. Aşa că şi astăzi ochii noştri se ocupă — ca şi sîmbăta trecută — de evenimentele legate de această frămîntată regiune a globului.

Ce s-a întîmplat nou?

De fapt este greu de răspuns la această întrebare deoarece şi ultimele evenimente vin să confirme un fapt mai vechi, ce nu ţine de domeniul noutăţilor. Şi anume este vorba de încercarea de a rezolva la New York sau Londra chestiuni care privesc pe egipteni, israelieni sau libanezi, folosindu-se în acest scop cele mai diferite firme.

Noul pe care-l putem comenta, deci, nu ţine de o schimbare oarecare a conţinutului ci de mijloacele folosite.

Să începem cu dezbaterile din Consiliul de Securitate. Faptele sînt cunoscute din relatările publicate în ziarele de miercuri şi vineri. Este vorba de o rezoluţie americană care cere ca secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjoeld să încerce o mediere la faţa locului în conflictul arabo-israelian. Proiectul S.U.A este „atît de simplu şi de limpede încît nu poate fi vorba de o neînţelegere în ce priveşte intenţia noastră" a fost gata să jure dl. Henry Cabot Lodge, reprezentantul american, în şedinţa de miercuri a Consiliului de Securitate.

Dar de ce această profesie de credinţă? In primul rînd pentru că delegaţii unor ţări arabe şi-au exprimat, în şedinţă sau în afara ei, temeri faţă de intenţiile reale ale S.U.A. Iar în al doilea rînd pentru că unele agenţii de presă americane au făcut cunoscut existenţa unui plan mai puţin simplu decît vrea să ni-l prezinte dl. Lodge.

Astfel, sperînd în eşecul misiunii lui D. Hammarskjoeld, Statele Unite ar găsi cel mai bun motiv pentru a interveni direct în treburile statelor din Orientul Mijlociu şi Apropiat, fie trimiţînd trupe conform declaraţiei tripartite din 1950, fie folosindu-se de firma O.N.U. (experienţă are Departamentul de Stat încă din Coreea). Tocmai de aceea statele arabe au cerut răgaz pentru a examina cu atenţie rezoluţia americană, astfel ca viitorul să nu le rezerve vreo surpriză.

Legat de aceasta este interesant de arătat că şi cu susamintita ocazie s-au făcut încercări pentru a dezbina statele arabe, afirmîndu-se că există divergenţe privind poziţia faţă de propunerea S.U.A. Acestui subiect i-au fost închinate nenumărate comentarii de presă. Agenţia engleză „Reuter" a transmis însă o telegramă în care arăta că „din surse arabe se dezminte această ştire"

De altfel, joi s-a deschis la Cairo sesiunea Consiliului Ligii ţărilor arabe, organismul care după cîte este cunoscut urmăreşte să coordoneze politica acestor ţări. In jurul întrunirii de joi s-au făcut multe speculaţii afirmîndu-se chiar că Liga e pe jumătate moartă. Realitatea nu a confirmat astfel de presupuneri. La Cairo au sosit reprezentanţi ai tuturor ţărilor arabe, inclusiv ai Irakului, singura ţară arabă participantă la un bloc militar occidental (pactul de la Bagdad). Şi prima zi a lucrărilor Consiliului Ligii arabe a însemnat şi o primă condamnare a politicii colonialiste adoptîndu-se o rezoluţie prin care se sprijină lupta de eliberare naţională a populaţiei din Algeria. Dacă totul s-ar fi sfîrşit aci Washingtonul ar fi putut răsufla uşurat. Dar Consiliul a condamnat şi hotărîrea Franţei de a folosi în Algeria forţe alocate N.A.T.O.-ului. Or, este ştiut că această mişcare de trupe a fost în mod public aprobată de belicosul general american Alfred Grunther, comandantul forţelor N.A.T.O., ca de altfel, într-o formă mai diplomatică, şi de Dillon, ambasadorul S.U.A. la Paris. Deci nu este vorba numai de condamnarea Franţei, ci şi a Statelor Unite. Desigur asupra sesiunii Consiliului Ligii ţărilor arabe se pot spune mai multe, dar este prematur după numai două zile de lucrări, mai ales că vor urma probabil dezbateri ce vor aborda chestiuni şi mai spinoase, cum ar fi de exemplu, problema pactului de la Bagdad.

Tocmai de aceea sesiunea este urmărită cu atenţie la Londra mai ales după ultimele zile deosebit de negre pentru adepţii englezi ai pactelor agresive.

Prima lovitură a venit de la Cairo unde primul ministru egiptean Nasser şi-a manifestat, într-o declaraţie făcută presei, ostilitatea faţă de pactul de la Bagdad ca şi dezaprobarea faţă de unele acţiuni ale guvernului britanic în Orientul arab. Reacţia a fost violentă la Londra şi nici pînă azi presa burgheză engleză nu a încetat atacurile împotriva Egiptului. Agenţia americană „United Press" trasmitea chiar că „cercurile oficiale britanice au declarat joi că primul ministru Anthony Eden a hotărît o reexaminare deplină a atitudinii britanice faţă de Orientul Mijlociu care s-ar putea traduce în primul rînd prin înăsprirea atitudinii engleze faţă de Egipt". Desigur că nimeni nu face o schimbare atunci cînd treburile îi merg bine. In cazul nostru reexaminarea atitudinii britanice este cerută de eşecurile binecunoscute ale politicii engleze în Orientul arab. Şi ziarele laburiste nu uită să reamintească că marele specialist al guvernelor conservatoare în problemele acestei regiuni era... sir Anthony Eden.

A doua lovitură au primit colonialiştii la Delhi unde Nehru a condamnat din nou în mod public pactul de la Bagdad ca şi pactul S.E.A.T.O.

In legătură cu atitudinea ostilă faţă de imperialismul englez mai trebuie adăugat un fapt. In actualele condiţii monopoliştii americani nu mai reuşesc să pozeze în „anti-colonialişti" care nu au nici în clin nici în mînecă cu politica britanică în Asia şi Africa. Tocmai de aceea în ultima vreme în presa americană au început să apară articole în care se cere „o renegare publică şi precisă a oricărei politici colonialiste, fie ea britanică, franceză sau portugheză" (M. Higgins în „New York Herald Tribune"), aceasta desigur pentru a reface „prestigiul pierdut" al S.U.A. (expresia ziaristei americane Smith) în Asia şi Africa. Desigur declaraţii ca cele cerute de Higgins ar fi uşor de făcut, numai că aceasta ar duce la zdruncinarea „unităţii atlantice" prin atacuri împotriva Angliei şi Franţei.

In fapt nu este însă vorba de faţada unei politici, ci de conţinutul ei şi ultimele evenimente din Orientul Mijlociu şi Apropiat confirmă ţelurile colonialiste ale Angliei ca şi ale Statelor Unite în această parte a lumii.

Marţi va avea loc o nouă şedinţă a Consiliului de Securitate. Se aşteaptă ca ţările arabe ca şi Israelul să-şi precizeze poziţia faţă de propunerea americană, aceste ţări fiind cele îndrituite să judece, în primul rînd, situaţia din Orientul Mijlociu. Arcadi Sobolev, delegatul permanent al U.R.S.S. la O N U., a declarat că va face cunoscut punctul de vedere al Uniunii Sovietice după ce va cunoaşte atitudinea părţilor în cauză.

Pînă marţi sesiunea Consiliului Ligii ţărilor arabe va sta desigur în actualitatea problemelor privind Orientul Mijlociu şi Apropiat. Se anunţă deci o nouă săptămînă în care chestiunea Orientului arab va figura pe ordinea de zi a evenimentelor internaţionale.

SERGIU BRAND

„Scînteia tineretului"
31 martie 1956 pag. 4-a

Sport Sport Sport

Turneul F. I. F. A. pentru juniori

Turneul internaţional de fotbal rezervat echipelor de juniori a continuat vineri cu disputarea a 4 întîlniri din seriile a 1-a şi a 3-a.

La Tatabanya reprezentativa R.P. Ungare a învins selecţionata Angliei cu scorul de 4—2 (3—1) după un joc în care linia de atac a formaţiei maghiare a arătat o deosebită eficacitate.

Echipele Franţei şi Belgiei s-au întîlnit la Budapesta pe stadionul Csepel. Au cîştigat juniorii francezi cu 3—2, după ce la pauză conduceau cu 3—1.

Reprezentativa Italiei a obţinut o nouă victorie întrecînd pe Saar cu 3—0 (2—0). Meciul s-a disputat în oraşul Sztalinvaros.

Deosebit de disputat a fost meciul dintre echipele R.F. Germane şi R.P. Bulgaria care a avut loc în oraşul Székesfehérvár. Mult timp rezultatul a fost nedecis, dar în ultimele minute echipa germană a reuşit să înscrie golul victoriei, cîştigînd partida cu 1—0 (0—0). In urma acestor rezultate în seria 1-a conduc R.F. Germană şi R. P. Ungară cu cîte 3 puncte fiecare, iar în seria a 3-a Italia cu 4 puncte.

Astăzi echipa noastră va întîlni în oraşul Sztalinvaros, situat la 105 km. de Budapesta, echipa reprezentativă a R.P. Polone.

SPARTACHIADA DE IARNA A TINERETULUI

Din sala Floreasca...

Zilele acestea finaliştii care se întrec în sala Floreasca au avut o plăcută surpriză. In mijlocul lor au venit maeştrii sportului Victor Cioclîtea, E. Reicher, Paul Pesch şi Nicu Naumescu, precum şi sportivele fruntaşe Rodica Reicher şi Elena Diaconescu.

Jucînd simultan la 20 de mese cu cei mai talentaţi finalişti, maestrul sportului Reicher a cîştigat 17 partide, a remizat una şi a pierdut două. Demn de subliniat este faptul că la un moment dat maestrul sportului a propus remiză tînărului inginer agronom Vlascici Zaharia (Timişoara).

Acesta i-a răspuns:

— Nu. Vom juca partida pînă la sfîrşit.

Pînă la urmă încercatul şi experimentatul jucător a trebuit să se recunoască învins în faţa jocului dîrz al finalistului.

O interesantă demonstraţie au făcut în faţa finaliştilor de tenis de masă maeştrii sportului Pesch şi Naumescu.

In urma întîlnirilor desfăşurate pînă acum, au fost desemnaţi finaliştii Spartachiadei la şah.

Fete oraş: Gabriela Triţă, (Craiova); Cornelia Dumitropol (Hunedoara).

Fete sat: Elvira Pop (Cluj); Ortensia Tîrlă (Suceava).

Băieţi oraş: Francisc Szekely (Hunedoara); Anton Sperdea (Craiova).

Băieţi sat: Ion Atudorei (Suceava); Zaharia Vlascici (Timişoara).

La tenis de masă s-au calificat în semi-finale următorii:

Simplu băieţi: Ion Maier (Timişoara); Valentin Munteanu (Cluj); Mihail Gavrilescu (Iaşi); Aristide Wechsler (Constanţa).

Dublu băieţi: Şerban-Ionescu (Ploeşti); Grigoriu-Aharonian (Galaţi); Maier-Bodea (Timişoara); Danko-Săniuţă (Stalin)

Simplu fete: Angela Sandu (Galaţi); Ioana Gheorghe (Bacău); Dontov Agripina (Galaţi); Răduică Elena (Timişoara).

Dublu fete: Toma-Gheorghe (Buc.); Hadnagy-Bursan (Cluj); Nagy-Horvath (RAM); Sandu-Marcus (Stalin).

Dublu mixt: Grigoriu-Dontov (Galaţi); Zsigmond-Bursan (Cluj); Mureşanu-Enache (Constanţa); Bodea-Iagy (Timişoara).

Jocurile pentru desemnarea campionilor pe ţară la şah continuă în cursul zilei de astăzi, în schimb campionii la tenis de masă vor fi cunoscuţi duminică dimineaţă, începînd de la orele 8,30.

Cetăţenii Capitalei — profund interesaţi de sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii

Vineri după-amiază a avut loc în sala „Filimon Sîrbu" o adunare publică în cadrul căreia cetăţenii Capitalei s-au întîlnit cu membrii delegaţiei care va reprezenta poporul nostru la sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii ce are loc între 5-9 aprilie la Stockholm.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de compozitorul Matei Socor, membru în Consiliul Mondial al Păcii.

A luat cuvîntul acad. M. Ralea, membru în Biroul Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P.R., conducătorul delegaţiei R.P.R. la sesiunea de la Stockholm a Consiliului Mondial al Păcii.

Amintind eforturile continue ale Uniunii Sovietice, R. P. Chineze şi ale celorlalte ţări din lagărul socialismului pentru realizarea destinderii internaţionale, vorbitorul a subliniat că aceste acţiuni se bucură de adeziunea largă a milioane de oameni din toate ţările.

Delegaţia care va reprezenta poporul romîn la sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii, va face cunoscută hotărîrea poporului nostru de a lupta cu energie sporită pentru realizarea unui acord în problema dezarmării, pentru triumful cauzei păcii în lume.

A vorbit apoi Ion Dobre, preşedintele C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria de petrol, chimie şi gaz metan, membru al delegaţiei R.P.R. la sesiunea de la Stockholm. Vorbitorul a arătat că un număr tot mai mare de organizaţii sindicale de diferite orientări politice, din întreaga lume, se pronunţă astăzi pentru dezarmare, considerînd aceasta ca o condiţie necesară pentru îmbunătăţirea continuă a relaţiilor internaţionale, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, asupra cărora apasă povara grea a înarmărilor.

A luat apoi cuvîntul ing. Larisa Maicu, membră a Prezidiului C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria uşoară, membră a delegaţiei R.P.R. la sesiunea de la Stockholm. Alături de întregul popor — a spus vorbitoarea — femeile din ţara noastră sînt întrutotul ataşate cauzei păcii şi luptă cu hotărîre pentru apărarea ei. Ele cer ca energia nucleară să fie folosită pentru binele oamenilor, iar nu în scopuri de distrugere.

Cuvîntările au fost îndelung aplaudate de cei prezenţi.

La sfîrşitul adunării s-a adoptat în unanimitate o moţiune adresată Consiliului Mondial al Păcii, prin care cetăţenii Capitalei urează reprezentanţilor forţelor iubitoare de pace din întreaga lume, care se vor întruni între 5-9 aprilie la Stockholm, deplin succes în lucrările lor, pentru realizarea năzuinţei celei mai fierbinţi a omenirii — pacea.

Academia R. P. R. a omagiat memoria lui W. A. Mozart

Vineri după-amiază a avut loc la Academia R.P.R. o şedinţă festivă consacrată aniversării a 200 de ani de la naşterea marelui compozitor austriac Wolfgang Amadeus Mozart.

Au participat: acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. St. Milcu, secretar prim al Academiei R.P.R., academicieni, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R., personalităţi ale vieţii muzicale, oameni de ştiinţă şi cultură.

A fost de faţă A. Filz, însărcinatul cu afaceri al Austriei la Bucureşti.

Despre „Universalitatea muzicii lui Mozart" a vorbit acad. Mihail Jora, maestru emerit al artei din R.P.R.

Prof. Mihail Andricu, membru corespondent al Academiei R.P.R., maestru emerit al artei din R.P.R. a vorbit despre viaţa şi opera lui Mozart.

Ambele comunicări au fost urmărite cu un viu interes.

Ministrul R. P. R. în Siria şi-a prezentat scrisorile de acreditare preşedintelui Sukri Kuatli

La 29 martie a.c. tov. Alexandru Şteflea, trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Republicii Populare Romîne în Siria, a prezentat scrisorile de acreditare preşedintelui Siriei, Sukri Kuatli.

Prezentînd scrisorile de acreditare, ministrul R.P.R. a transmis preşedintelui Kuatli urări de fericire şi prosperitate pentru poporul sirian din partea preşedintelui Prezidiului Marii Adunări Naţionale a R.P.R.

„Schimbul de misiuni diplomatice hotărît de comun acord de guvernele Romîniei şi Siriei — a spus în continuare ministrul R.P.R. — corespunde năzuinţelor de pace şi colaborare internaţională care însufleţesc deopotrivă popoarele romîn şi sirian şi deschide perspective favorabile pentru întărirea şi dezvoltarea relaţiilor politice, economice şi culturale între ţările noastre".

Ministrul R.P.R. a asigurat pe preşedinte că va face totul pentru a contribui la dezvoltarea relaţiilor de prietenie între cele două ţări.

In cuvîntul de răspuns, preşedintele Sukri Kuatli a mulţumit pentru urările transmise şi în continuare a arătat:

„Sînt întrutotul de acord cu cele exprimate de dvs. privind relaţiile amicale dintre ţările noastre.

Vă asigur că veţi avea din partea mea tot concursul în îndeplinirea misiunii dvs. şi sînt convins că veţi găsi acelaşi sprijin şi din partea populaţiei ţării mele.

Mă bucur foarte mult că pot să vă primesc ca primul trimis al Republicii Populare Romîne în Siria".

CRONICĂ

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale tov. Nicolae Korcinschi a fost numit trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al R.P.R. în Marea Britanie în locul tovarăşului Pavel Babuci, care a primit o altă însărcinare.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52